אסתרצו
בונים חברה ציונית

הקרב
על הרעיון הציוני

מתן פלג

מאי 2016 | אייר תשע"ו

הקרב
על הרעיון הציוני

מתן פלג

חוברת זו אינה לשימוש מסחרי ואין להעתיק, לשכפל, לצלם או להשתמש
במידע כפי שהוא מובא בחבורת זו לשום שימוש מסחרי באשר הוא

לפעילי תנועת אם תרצו היקרים.
לזכרה של רבקה אלטבף.

תנועת אם תרצו
Imti@imti.org.il
טל – 072-2146237 פקס – 02-5323002
ת.ד 53204 ירושלים 91531

**" מדינת ישראל תבחן לא בעושר, לא בצבא ולא בטכניקה,
אלא בדמותה המוסרית ובערכיה האנושיים."**

דוד בן גוריון

בס"ד

הקדמה

מדינת ישראל ניצבת מאז הקמתה בפני שני איומים מרכזיים: איום פיזי ואיום רעיוני. הראשון מתבטא בהתקפות דמים, במלחמות ובטרור, ומטרתו אחת - מחיקתה של ישראל מהמפה. האיום השני מתבטא במאמץ לשכנע את העולם כולו שאין למדינה היהודית זכות קיום, ועל כן מטרתו זהה.

על מנת לשלול את זכות קיומה של מדינת ישראל בעיני העולם, מפיצים ארגוני תעמולה בינלאומיים עלילות דם ושקרים הגורסים כי מדינת ישראל הוקמה בחטא, תוך ביצוע פשעים חמורים נגד האנושות, לרבות טיהור אתני, טבח עם וקיום משטר אפרטהייד נגד תושביה הערבים. הם חותרים להוקעתה ולהחרמתה ע"י העמים ומעודדים הטלת עונשים כבדים (סנקציות) עליה.

בשנים האחרונות אנו עדים להתגברותה של תופעה מדאיגה לא פחות, והיא אימוץ המושגים האנטי-ישראליים בקרב רבים באליטה הישראלית הדומיננטית. באקדמיה, בתרבות, בתקשורת ובמערכת המשפט, ישראל מוצגת לעתים תכופות כמדינה גזענית, טעונת תיקון יסודי, ולא כנקודת אור במרחב גאופוליטי חשוך, נעדר זכויות אדם וחסר תקווה.

במקום שהאליטה הישראלית תיקח על עצמה תפקיד היסטורי בהגנה על הרעיון הציוני, אשר הוליד לעולם את המדינה היהודית והדמוקרטית - המפעל המדיני ההומאני והמוסרי ביותר שהוקם אי פעם במזרח התיכון - היא מתמקדת בהטלת ספק במקרה הטוב ובקריאה להתערבות זרה נגדה במקרה הרע.

כפי שנראה במהלך החוברת, אין זו הפעם הראשונה בהיסטוריה שעם ישראל נאלץ להיאבק על דמותו המדינית והרוחנית מבית ומחוץ.

חוברת זו נכתבה במטרה להסב את תשומת לבו של הקורא לקרב האיתנים הניטש בין שני רעיונות. בין הרעיון הציוני השואף לעצמאות יהודית בארץ ישראל, לבין הרעיונות המבקשים להגביל את ריבונותו של העם היהודי ואף לבלום את תקומתו המתחדשת וחסרת התקדים.

מתן פלג
מנכ"ל תנועת אם תרצו

מתוך 'במלכות הצלב' / אורי צבי גרינברג

...שני אלפי שנים בוערת השתיקה תחת עצים פה,
סם שנאגר בתהום - ולא אדע מה המשמע;
שני אלפי שנים נמשך פה הדימום, שתיקה נמשכת,
ושום פה עוד לא ירק מחך את רקיקת הרעל.
בספרים מספרות כל המיתות בידי גויים,
אך תשובה אינה כתובה שם: תשובתנו למיתות.

אובססיה קטלנית* בימים ההם

'כל האומות שונאין את ישראל' (בראשית רבא סז, ז)

זכוכית המגדלת של העולם נמשכת אל העם היהודי זה אלפי שנים. הניסיונות לפענח אותו, להוקיע אותו ובעיקר להטיל בו דופי הם כה רבים, עד שקשה לא לחשוד שמדובר באובססיה של ממש. זוהי "אובססיה קטלנית" ולא "אנטישמיות", מפני שאותה תכונה בלתי ניתנת להסבר ליוותה את האנושות עוד בטרם המושג "אנטישמיות" בכלל הומצא. ראיות לקדמוניותה ניתן למצוא בשפע. בשנת 300 לפנה"ס סופר הלניסטי בשם הקתיאוס העלה על הכתב עלילה שמקורה במצרים העתיקה, הגורסת כי היהודים הם "עם של מצורעים" ולכן גורשו אל המדבר. מטרת העלילה הייתה להמעיט מרעיון "יציאת מצרים" המשמעותי כל כך באתוס היהודי ולבזות אותו.[1] זמן קצר אחריו פרסם כהן דת מצרי בשם מאנתו עלילה דומה על "גירוש" היהודים המצורעים ממצרים, ופוסידונוס הסביר שמדובר ב"עם של כופרים השנוא על האלים". במאה השנייה לפנה"ס פילוסוף בשם מנאסיאס טען שהם סוגדים לראש של חמור (נחשבה לחיה בזויה) והרטוריקן אפולוניאוס (מורו של קיקרו) כתב כי "היהודים לא עשו מאומה עבור טובת האנושות". הוא בז לרעיון האל המופשט וטען שמשה היה מתחזה. דמוקריטוס ואפיון, כל אחד בתורו, טענו שהיהודים נוהגים ללכוד זרים, לפטמם ולהקריבם לעולה תוך קיצוץ בשרם.[2] ועוד קצרה היריעה.

הערה: את המושג "אובססיה קטלנית" טבע פרופ' רוברט ויסטריך מבכירי חוקרי האנטישמיות בעולם. ספרו 'אובססיה קטלנית: אנטישמיות מהעת העתיקה ועד לג'יהד העולמי' יצא לאור בשנת 2010. בהוצאת "רנדום", ניו יורק.

היהודים נתפסו תמיד כזרים ומבודלים, מה שהניע לאורך ההיסטוריה עשרות עלילות דם שונות ומשונות שלא פעם התירו את דמם. כל זאת מתוך קנאה, תסכול, פחד או צורך בשעיר לעזאזל. "היהודים הרגו את ישו" (המאה ה-4), הם "מכינים מצות מדם של ילדים נוצרים" (אנגליה 1149, צרפת 1171, גרמניה 1235[3]) ; "הם מרעילים בארות מים" (שוויץ 1348) ,"הם מתכננים להשתלט על העולם" (עלילה שזכתה לתפוצה הרחבה ביותר עם חיבור "הפרוטוקולים של זקני ציון" בתחילת המאה ה-20 ברוסיה[4]).

האובססיה והדמיון הקודח נותרו בעינם גם היום. נראה שרק הנימוקים משתנים עם רוח הזמן. הרי קשה למצוא הבדל עקרוני בין עלילת מצות הדם לבין העלילה שפורסמה בעיתון השוודי הנפוץ "אפטונבלדט", שטען ב-2009 כי חיילי צה"ל קוצרים איברים של פלסטינים לצורכי מסחר.[5] אף קשה למצוא הבדל משמעותי בין האשמת היהודים שהם מקור הרשע העולמי לבין שירו של הסופר הגרמני גינטר גראס שהאשים ב-2012 את מדינת ישראל שהיא מקור הסכנה לשלום העולם.[6] אין גבול לדמיון.

אובססיה קטלנית בזמן הזה

'אברהם מן העבר האחד וכל העולם כולו מן העבר השני'
(מדרש רבה, לך-לך, מ"ב)

חשוב להדגיש שלא כל מי שאובססיבי כלפי ישראל הוא בהכרח שוחר רע. העיתונות הבינלאומית ברובה, בוודאי אינה אנטישמית, אך תשומת הלב של כלי תקשורת מרכזיים כל כך לישראל אכן יוצאת מגדר הרגיל.

מתי פרידמן, עיתונאי שעבד כחמש שנים בסוכנות הידיעות הבינלאומית אי.פי ובכלי תקשורת זרים נוספים, התראיין בנושא לאתר דה מרקר.[7] בתקופת עבודתו בסוכנות, הוא מספר, כ-40 כתבים סיקרו את ישראל, יותר מאלה שסיקרו את סין, רוסיה או הודו, ויותר מכל הכתבים שסיקרו יחד את 50 המדינות שבאפריקה, כולל המדינות שבהן פרץ "האביב הערבי".

"הסכסוך בסוריה גבה את חייהם של 190 אלף אנשים, 70 אלף יותר מכל האנשים שנהרגו בסכסוך הישראלי-ערבי במאה השנים האחרונות. ארגוני החדשות, עם זאת, החליטו שהסכסוך (הישראלי-ערבי, מ.פ) חשוב בהרבה מ-1,600 נשים שנרצחו בפקיסטן בשנת 2013 (271 מהן נאנסו קודם שנרצחו, 193 מהן נשרפו בחיים)... מהטבח בקונגו (יותר מ-5 מיליון מתים נכון ל-2012)... וממלחמות הסמים במקסיקו (60 אלף מתים בין 2006 ל-2012)... **הם מאמינים שישראל היא הסיפור החשוב ביותר עלי אדמות, או קרוב לכך**," סיכם פרידמן.[8]

בספר המרתק "תעשיית השקרים" של הערוך והפובליציסט בן-דרור ימיני מתגלה אותה תופעה. בדוגמה אחת (מיני מאות דוגמאות ראויות לציון שהוא מביא בספרו) מתייחס בן דרור לכמות האזכורים של ישראל וליחס כלפיה בעיתון הבריטי המכובד "הגרדיאן":

> "בשנת 2011 הזכיר עיתון "הגרדיאן" הבריטי את ישראל כ-1,008 פעמים. ממוצע של שלוש פעמים בכל גיליון. באותה שנה נהרגו 115 פלסטינים, רובם אנשי טרור. עיראק הוזכרה 504 פעמים. באותה שנה נהרגו בעיראק 4,059 אזרחים ו-3,021 אזרחים באפגניסטאן. לפחות 410 מהם נהרגו על ידי כוחות שחיילי בריטניה היו חלק מהם. באותה שנה נהרגו על אותה אדמה 46 חיילים בריטיים. אבל עיראק ואפגניסטאן שבהן נהרגו אלפי אזרחים, הרג שבו היו הבריטים מעורבים הן כהורגים והן כנהרגים - הוזכרו בעיתון פחות פעמים מאשר ישראל."[9]

גם האו"ם אינו גוף אנטישמי מיסודו, אבל את האובססיה שלו כלפי מדינת ישראל ניתן להוכיח בנתונים מספריים. לא רק זה, אלא שיש לאו"ם יד ורגל ממש ביצירת כמה מן האתגרים היסודיים ביותר שמדינת ישראל מתמודדת עימם. השניים המובהקים ביותר הם בעיית הפליטים (ובעקבותיה הנצחת טענת השבות הפלסטינית), והקיבוע בתודעת העולם שהרעיון הציוני הוא רעיון גזעני.

- **נתונים מספריים:**

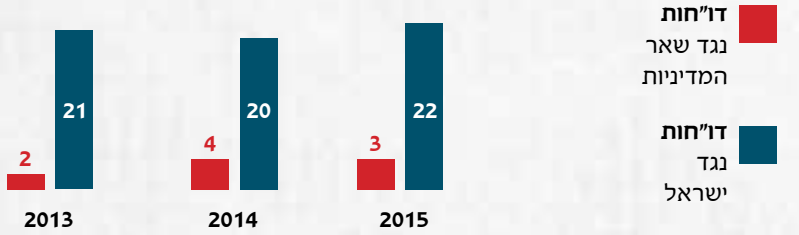
אתר "מידה", פרסם כי בשנת 2013 ישראל "זכתה" ב-21 גינויים, רובם על היחס לפלסטינים ושניים על כיבוש רמת הגולן. רק שתי החלטות גינוי אומצו באותה שנה ע"י האו"ם ביחס לשאר מדינות העולם.[10] בשנת 2014 העצרת הכללית גינתה את ישראל כ-20 פעמים, ורק ארבע פעמים את שאר המדינות.[11] בשנת 2015 גונתה ישראל, עפ"י שגריר ישראל באו"ם דני דנון, כ-22 פעמים. את אירן גינה האו"ם רק פעם אחת, וכך גם את צפון קוריאה.[12]

אתר UN-Watch פרסם שבאוגוסט אותה שנה (2015), התקיים המפגש השנתי החשוב של "המועצה הכלכלית והחברתית" של האו"ם, ECOSOC (Economic and Social Council), ובו ישראל הייתה המדינה היחידה מבין האומות כולן שזכתה לגינוי. ההחלטה התקבלה ע"י 42 מתוך 54 מדינות, כולל חברות באיחוד האירופי כגון בריטניה, צרפת, וגרמניה. מדינת היהודים גונתה על "השלכת כל מיני חומרי פסולת לשטחים הפלסטיניים הכבושים, כולל מזרח ירושלים והגולן הסורי הכבוש."[13] בין שנים 2006-2015 גינתה מועצת הביטחון של האו"ם את ישראל לבדה 62 פעמים מול 59 בלבד לשאר מדינות העולם.

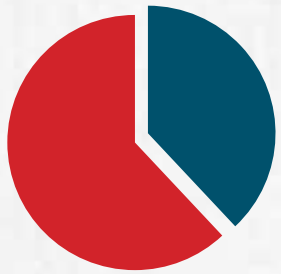
38% מכלל ההחלטות של מועצת זכויות האדם של האו"ם הן נגד ישראל. בין 2006 (שנת הקמת המועצה) ל-2012 פרסמה המועצה 48 דוחות נגד ישראל ורק תשעה המגנים את הטבח ההמוני בסוריה. שלושה דוחות נכתבו בסך הכול על איראן. אפס על סין.[14]

אובססיה במספרים

גינויים נגד ישראל באו"ם

גינויים נגד ישראל במועצת זכויות האדם באו"ם

38%
החלטות נגד ישראל

62%
החלטות נגד שאר מדינות העולם

- **בעיית הפליטים:**

דוגמה נוספת למוסר הכפול של האו"ם, אשר יצר לישראל בעיה מכוננת, היא "בעיית הפליטים הפלסטינים" (52-1947). האו"ם הקים לאורך ההיסטוריה שתי סוכנויות לטיפול בפליטים. האחת נקראת "נציבות הפליטים הבינלאומית", שתפקידה לטפל בכל פליטי העולם באשר הם, והשנייה ייחודית לערבים שברחו/עזבו/גורשו מארץ ישראל במלחמת העצמאות, הקובעת הגדרות פליטות שונות לעומת שאר בני האדם (כך למשל, מעמד הפליטות הפלסטינית עובר בתורשה, בעוד אצל שאר אוכלוסיות העולם פליט הזוכה לאזרחות במדינה מסוימת מאבד את מעמדו כפליט). כך קיבע האו"ם מנגנון אחד לכלל בני האנוש, שמטרתו להקטין את מספר הפליטים, ומנגנון נוסף המיועד רק לפלסטינים, אשר מגדיל את כמות הפליטים באופן עקבי.

לראיה, בין השנים 1944-1950 עזבו כעשרים מיליון איש באירופה את בתיהם והפכו לפליטים, כשכמעט במקביל עזבו את ארץ ישראל כ- 700 אלף ערבים. אך בזמן שסוכנות הפליטים הבינלאומית טיפלה באותם עשרים מיליון איש ודאגה ליישובם הקבוע החדש (כיום מספר הפליטים ממלחמת העולם השנייה עומד על אפס), הפכו אותם 700 אלף עקורים מארץ ישראל (שבינתיים גיבשו לעצמם תודעה לאומית של "עם") לחמישה מיליון איש הנספרים באופן שקרי ומניפולטיבי כ"פליטים פלסטינים".[15]

- **קיבוע הציונות כרעיון גזעני:**

הצהרת האו"ם שקבעה כי "הציונות היא גזענות" (1975) היא רגע מכונן במסע הדה-לגיטימציה ההיסטורי נגד ישראל. ההצרה התקבלה למרות שהסתכלות הוגנת על מדינת היהודים, בבחינת זכויות אדם, הייתה מביאה כל מתבונן למסקנות סובלניות בהרבה, מפני שהמדינה הציונית, גם בשנות ה-70 של האלף הקודם, הייתה **לכל הפחות - הרע במיעוטו המובהק ביותר של המזה"ת**, ולו רק מפני שהולידה לעולם את המנגנון המדיני היחיד באזור שמיעוטים לא נרדפים בו, הומואים לא נעצרים או נתלים בו, נשים אינן מודרות בו והזכות לביטחון, לקניין, לחופש ביטוי ולחופש דת הן אבני יסוד

חברתיים במדינה. האו"ם היה צריך לראות ברעיון הציוני ובמדינה שהוקמה על בסיסו, נקודת אור יחסית בהשוואה למדינות המקיפות אותה, ולבחור ללחוץ דווקא על מדינותיה השכנות, שבהן מצב זכויות האדם מחריד, פשוטו כמשמעו. אך לא כך הדבר.

ועידת האו"ם נגד גזענות שהתקיימה בדרום אפריקה בשנת 2001 וידועה בשם "ועידת דרבן", היא אבן דרך מכוננת נוספת במסע להוקעת ישראל והרעיון הציוני. הוועידה הייתה אמורה להציג חזית בינלאומית נגד גזענות ושנאת זרים, אך במהרה הפכה ל"פסטיבל שנאה" אנטי ישראלי. בהשפעתם של ארגונים "חוץ-ממשלתיים", שהצליחו להשתלט על סדר היום של הוועידה, קוּדַם "כתב אשמה" מרכזי נגד ישראל, השולל את קיומה באופן מוחלט. כתב האשמה אומנם לא התקבל כהחלטה פורמאלית, אבל השאיר חותם שיעצב בהמשך את כל אופיו של מסע הדה-לגיטימציה נגד ישראל:[16]

- **"ישראל היא מדינת אפרטהייד** - לכן יש לבודד אותה, להפסיק את כל הקשרים החברתיים, הכלכליים והצבאיים אִתה ולגנות את המדינות התומכות בה
- **ציונות היא גזענות**
- **ישראל מדינה כובשת** - הכיבוש הוא **פשע נגד האנושות** וסכנה לשלום העולם
- **ישראל מבצעת פשעי מלחמה**, פשעים נגד האנושות **והשמדת עם**
- **אין שואה אחת** - אין ייחוד בשואה של העם היהודי אלא היא אחת מכמה אסונות דומים שעברו על עמים בעולם
- **ישראל נולדה בחטא** כיוון שנוסדה באמצעות **טיהור אתני** כלפי הערבים".[17]

בין הארגונים ה"חוץ-ממשלתיים" שהשתתפו בוועידה נכללו שני ארגונים ישראליים בולטים: ארגון "עדאלה" ומרכז מינרווה לזכויות אדם של האוניברסיטה העברית.[18]

העיסוק העולמי הקבוע בישראל מבעד לזכוכית מגדלת מעוותת, היא האב המייסד של טענת "המוסר הכפול" כלפינו, שכן ההתמקדות הקבועה בה יצרה מצב של המעטה משמעותית מאתגריה החיצוניים, המשפיעים בין היתר גם על אתגריה הפנימיים. היא אף יצרה מצב של התעלמות מהתרחשויות ומתקדימים דומים שאירעו למדינות אחרות בעולם, בעבר ובהווה.

- **האיחוד האירופי**

יחסו של האיחוד האירופי כלפי לישראל מעלה גם הוא תהיות רבות. קשה להתעלם מן העובדה שהוא מציב לישראל סטנדרטים שונים משאר מדינות העולם ומתעלם במופגן מהאתגרים הגאופוליטיים הגדולים כל כך הניצבים מולה.

בנייר עמדה בשם "הנחיות האיחוד האירופי בדבר מתן מענקים לישראל: ניתוח משפט ומדיניות", שפרסם פורום קהלת, בתגובה לאימוצה של הנציבות האירופית הנחיות האוסרות תמיכה כלכלית לכל "ישות" ישראלית שכתובתה "בגדה המערבית", ברמת הגולן, במזרח ירושלים וברצועת עזה (2013), הוא חושף באופן ברור את נוכחותו של המוסר הכפול והסלקטיבי נגד ישראל.

נייר העמדה מפנה לטריטוריות נוספות הנתונות במחלוקות דומות לסוגיה הישראלית-פלסטינית, שבהן יחס האיחוד שונה מן היסוד. לדוגמה, "האיחוד לא מקבל את טענתה של מרוקו לריבונות בסהרה המערבית, הנתונה תחת כיבוש (תפיסה לוחמתית), ומתנגד לריבונותה של מדינת החסות הטורקית בצפון קפריסין - שטח של מדינה החברה באיחוד הנתון גם הוא בתפישה לוחמתית."

אולם בעוד האיחוד מכיר במישרין בקיומן של תפישות לוחמתיות, על אף אחת מאותן מדינות כובשות לא מטילה הנציבות האירופית כללים דומים להנחיות שאותן השיתה על ישראל. האיחוד האירופי אף לא טוען ביחס למקומות אחרים בעולם שקיים איסור על מתן מענקים ל"התנחלויות" ב"שטח כבוש". למעשה, **בצפון-קפריסין מדיניות האיחוד כוללת חלוקת מענקים ייעודיים למתנחלים** בשטחים כאלו. האיחוד מפעיל תכנית מענקים המיועדת לאוכלוסיית המתנחלים הטורקית, שהועברו לאי על-ידי ממשלת מדינת האם.

דוגמה אחרת היא הסכם דיג שנחתם עם מרוקו, ובו התחייב האיחוד להקצות מענקים כספיים לפיתוח תעשיית הדיג המרוקאית בתמורה לקבלת גישה למימי המדינה. אלא שההסכם מכליל בגדר השטח הימי ותעשיית הדיג "המרוקאיים" גם את סהרה המערבית (ההסכם זכה להתנגדות נציגי אוכלוסיית סהרה המערבית). **כך ממן האיחוד ישירות את ניצול המשאבים המרוקאי בשטח הכבוש**, ומכיר בתחולתם של הסכמי האיחוד עם מרוקו גם על השטחים שאותם היא כובשת.

האיחוד אף מעניק תמיכה ישירה למחוז אבחזיה הגיאורגי, הנמצא תחת כיבוש רוסי, ולמעשה נחשב לתורם המרכזי באזור (תכנית המימון לאבחזיה מציינת במפורש כי "אינה מהווה כל סוג של הכרה בריבונות השלטון האבחזי בשטח"). היחס המפלה ממשיך בחיוב זכאי המימון הישראלים לחתום על הצהרה המציינת שאינם ממוקמים מעבר לקו הירוק, וכי שום חלק בפעילותם לא מתקיים מעבר לו - כל זאת, רק בשל אזרחותם.[19]

בנובמבר 2015, אימצה הנציבות האירופית הנחיות לסימון מוצרים ישראליים שיוצרו ביו"ש וברמת הגולן. במסמך ההנחיות שפרסמה הנציבות אף נכתב כי האיחוד האירופי אינו מכיר בריבונות הישראלית מעבר לקווי 1967, ללא קשר למעמדם של אותם שטחים בחוק הישראלי, ומעוניין שהתקנות והחקיקה באירופה ישקפו את העמדה הזו. **ההנחיות מחייבות סימון של כל הנוגע לפירות וירקות טריים, יין, דבש, שמן זית, ביצים, עופות, מוצרים אורגניים וקוסמטיקה.**[20]

הסטנדרטים השונים ביחסן של האומות כלפי ישראל יוצרים את התחושה שהיא כאילו "הוצאה מן העמים". שהיא אינה זכאית לכל ביקורת השוואתית. "אברהם מן העבר האחד וכל העולם כולו מן העבר השני."[21] הבעיה הגדולה עוד יותר שנוצרה בעקבות כל זאת, **היא שהבלתי ניתן להשוואה תמיד יושווה לאידיאל.** והשוואה לאידאה אינה השוואה הגיונית. אידאה היא מדומיינת במהותה. היא בלתי ניתנת להשגה. ישראל נבחנת בסטנדרטים בלתי אפשריים מאז הקמתה.

רוחות הרפאים של אירופה

כשפורענות באה לעולם אין מרגיש בה תחילה אלא יעקב'
(איכה רבה ב')

אך גם כל מה שנכתב לעיל לא מסוגל להסביר את התופעה הרחבה באופן מספק. לא עלילות הדם, גם לא המוסר הכפול של המוסדות הבינלאומיים מצליחים להתמודד לכשעצמם עם השאלה: "כיצד הפך הרעיון הציוני למוקצה כל כך בעשורים האחרונים ואיך קרה שמדינת ישראל מושוות חדשות לבקרים ל**משטר הנאצי**, לא פחות?".

אם נחזור לרגע אל ספרו החשוב של בן-דרור ימיני, "תעשיית השקרים", מתוך עשרות הנתונים שהוא מביא בספרו לעניין זה, להלן פסקה חשובה שכדאי לשים אליה לב:

> "סקר שנערך בגרמניה ב-2004 מגלה ש-51% מהגרמנים (לא כולל מהגרים) חושבים שישראל נוהגת בפלסטינים כמו שנהגו הנאצים... מחקר שהזמין הבונסטאג ופורסם בתחילת 2012 מגלה ש- 41% מהגרמנים חושבים שישראל מנהלת מלחמת השמדה נגד הפלסטינים. סקר שנערך באיטליה ב- 2005 מגלה ש-36% חושבים ש"ישראל מבצעת השמדה בפלסטינים, כפי שביצעו הנאצים ביהודים". סקר שנערך בנורווגיה ב- 2012 מגלה ש- 38% חושבים שישראל נוהגת בפלסטינים כפי שהנאצים נהגו ביהודים. סקר אירופי משנת 2011 מגלה שבכלל המדינות קרוב ל-50% מחזיקים בדעות דומות, וכי 'האנטישמיות מתחזה לעתים לביקורת על ישראל'. סקר גלובלי של ה-BBC משנת 2007 מצביע על כך שלישראל ההשפעה השלילית ביותר בעולם. ובסקר משנת 2012 היה שינוי קל, וישראל הגיעה למקום הרביעי לאחר איראן, פקיסטאן וצפון קוריאה."[22]

במאמרו המאלף של הפילוסוף היהודי-הצרפתי אלן פינקלקראוט "בשם האחר- הרהורים על האנטישמיות שבפתח"[23], מצוי הסבר מרתק לתסבוכת הזו, הממהרת להשוות את ישראל תמיד למפלצת הנוראה מכל. פינקלקראוט כותב כך:

> "מה הן אושיות קיומה של אירופה העכשווית? האם היא נשענת על התרבות, כלומר על ההערצה המשותפת לבני אלמוות מסוימים כמו דנטה, שייקספיר, גתה ... ראוול, פליני, ברגמן? האם היא חפצה להאדיר את שמם של האבות המשותפים? לא, היא מתנתקת מהיסטוריה עקובה מדם, וזוכרת רק את הרוע הקיצוני. בהשפעת ההלם שפקד אותה לאחר היטלר, לא הסתפקה אירופה רק בגינוי האנטישמיות: לא, היא כמו שהשתחררה מעצמה, ועברה מהומניזם מערץ להומניזם סולד, המתמצה כולו במילות הנדר "לא עוד!" - לא עוד כוחניות. לא עוד שליטה. לא עוד לוחמנות. לא עוד לאומנות. **לא עוד אשוויץ".** [עמ' 14,15]

> "מה שמאחד את אירופה של היום הוא הוקעתם של המלחמה, של ההגמוניה, של האנטישמיות ובעצם, של כל האסונות שהיא המיטה... **"לא עוד אני!" מבטיחה אירופה ומקריבה עצמה על מזבח ייעודה.** בעוד אמריקה הדמוקרטית לוחמת באויביה, נאבקת אירופה ברוחות הרפאים של עצמה. היא כה שבויה באשמתה עד שאת הקריאה לעמידה על המשמר - שהאמריקנים מפרשים כצו הגנה על העולם החופשי... היא דוחה בסיסמא הנצחית: **"הפשיזם לא יעבור."** [עמ' 17,18]

> "**מעתה ואילך אין מאשימים את היהודים בהשחתת הזהות הצרפתית, אלא בייסורים שהם גורמים או מניחים שהם יגרמו בשמם ל"אחר" הפלסטיני.** שוב אין מוקיעים היום את ייעודם הקוסמופוליטי של היהודים. ההפך הוא הנכון: מעלים אותו על נס ובלהט רווי צער טוענים נגדם שהם בוגדים בו... בשעה שהעולם הנאור ממיר את דתו בהומניו לדת העל-לאומיות ולפולחן הנדודים ... (היהודים, מ.פ) נסוגו בעצם לשלב שבו היו שרויים האירופים לפני שהחרטה

כרסמה באגו שלהם ואילצה אותם להעמיד את העקרונות האוניברסאליים מעל לריבוניות הטריטוריאליות...

אך כפי שהיטיב להראות הפילוסוף האמריקני מייקל וולצר... לא מלחמה אחת אלא ארבע מלחמות ניטשות בין הישראלים לפלסטינים: [1] מלחמת ההתשה הפלסטינית החותרת להכחדתה של המדינה היהודית (אשר מתבטאת הן בפיגועי התאבדות והן בתביעה לזכות השיבה). [2] המלחמה הפלסטינית להקמת מדינה עצמאית לצד ישראל. [3] המלחמה הישראלית לביטחון ולהגנה על ישראל. [4] והמלחמה הישראלית לביסוס ההתנחלויות ולסיפוח חלק גדול ככל האפשר מן השטחים שנכבשו בשנת 1967.

... [מי] שאינם רואים את המציאות המורבעת הזאת... הם עיוורים, ומשום כך מתקבעת לנגד עיניהם המזועזעות העובדה הבלתי נסבלת והמונוטונית של הדיכוי הישראלי. בזכות הסיקור התקשורתי הרחב של הסכסוך, הם יושבים בשורה הראשונה: הם אינם מחמיצים שום פרק ורואים את כל המתרחש... אבל הם אינם רואים דבר מן המתרחש באמת... כוונה זדונית? קלות דעת שהיא תוצאה של שלטוט? לא, אין זאת אלא חרדה מפני הרוע הקיצוני, שאֵיפה לשוויוניות, פולחן הסובלנות... חששנו כי השכחה תגבר בסופו של דבר, והנה אנו, ניצבים מול קדחת היזכרות-יתר המדללת את כדור הארץ, המשאירה על כנם, בעולם המופשט עד אין קץ, **רק שני סוגים של אבטיפוס: הנאצי, והקורבן...**

כל כך דאגנו לאחר, עד שדמותו של האחר הצליחה למחוק את דמותו של האויב. הפלסטינים אינם עוד אויבי הישראלים, אלא האחר שלהם. מלחמה נגד אויבך היא אפשרות אנושית. מלחמה נגד האחר היא פשע נגד האנושות. [עמ' 31]

בין האחר למפלצת קיים חוסר אונטולוגי. המפלצת מבקשת את חייו של האחר, האחר הוא טרפה של המפלצת. המפלצת נתעבת, האחר

תם. ואם אין זה כך, אם הוא משמיע דברים איומים, אם הוא מתנהג כאויב מושבע, הרי זה תמיד לצורך הגנה עצמית לגיטימית. אם הוא מבצע מעשים מזעזעים, הרי זאת ריאקציה לרוח הריאקציה. תגובה לצעדי האפרטהייד ולנהלים הביטחוניים שלהם נפל קורבן ... אם הוא חדור שנאה ואם הוא חולם לירות בקהל, זה מפני שזכויותיו בצרפת מופרות, ואחיו נרצחים בפלסטין... **[ה]"ציונים", המגנים על הטוהר האתני-דתי של ישראל בכל מאודם ובכל דרך - בעזרת אריאל שרון, כלומר היטלר - מפגינים בכך את אטימותם למוסכמות המוסר האוניברסלי ...** [עמ' 32,33]

אז מדינת ישראל אמנם סובלת מן העין הפקוחה וכפולת המוסר של העולם ושל אירופה בפרט, זו הנושאת בחובה מטען נפשי פוסט-טראומטי הרואה בכל צל את האופל המוחלט ובכל השתקפות סכנת נפשות. זאת נוסף על החשד העולה כי אירופה מנסה להשקיט את נקיפות מצפונה על ידי הטלת אשמה שקורבנותיה דאז, הם כביכול נאצים דהיום.

אבל אז השאלה המתבקשת כאן היא: "מדוע אנו מתקשים להציב מענה אינטלקטואלי מניח את הדעת לרוח הקרה הנושבת ממדינות השמש השוקעת?".

נאום 1 במאי 1936; ברל כצנלסון

כל עוד אפשרי הדבר שיבוא ילד יהודי לארץ ישראל, ילד שטופח על-ידי ייסורי הדורות ומשא הנפש של דורות, וכאן ידבקו בו חיידקים של שנאה לעצמו, של 'עבדות בתוך המהפכה', ויטרפו עליו את דעתו עד כדי כך שיראה את הגאולה הסוציאלית בנאצים הפלשתינים שהצליחו לרכז כאן בארץ את האנטישמיות הזואולוגית של אירופה עם תאוות הפגיון שבמזרח - אל ידע מצפוננו שקט."

רוחות הרפאים של האליטה הישראלית

'יש אדם שותה מן הבאר ומשליך אבן לתוכה' (שמות רבה כ')

מתוך ריאיון שהתקיים עם חתן פרס ישראל פרופ' זאב שטרנהל בעיתון הארץ: "[...] אני מבחין בין פשיזם לנאציזם בגלל שבפשיזם אין בהכרח תורת גזע. אני הייתי אומר את זה בצורה חד-משמעית: הפשיזם, זאת מלחמה בנאורות ובערכים האוניברסליים. הנאציזם הייתה מלחמה במין האנושי". **ואתה מזהה בישראל את שלילת הערכים האוניברסליים ואת המלחמה בנאורות בשנים האחרונות?** שואל המראיין. "זה זועק לשמים (השיב, מ.פ). ודאי..."[24]

שטרנהל אינו חתן פרס ישראל היחיד שמדמיין קשר בין מדינת ישראל לכוחות האופל המוחלטים ביותר שקמו אי פעם במין האנושי. בכלל התופעה הזו שאנשי רוח ותרבות, אקדמיה ותקשורת ישראליים משווים את החברה הישראלית, נבחרי ציבור שלה או קבוצות בתוכה לרשע הנורא מכול, היא תופעה שכיחה. במיוחד אם מדובר בציבור הדתי-לאומי או החרדי. אך לא רק.

זכורה לרוב אמרת ה**"יודו-נאצים"** של פרופ' ישעיהו לייבוביץ' ז"ל[25] שנבחר לקבל פרס ישראל (אך ויתר עליו[26]), בקידומה של שרת החינוך דאז שולמית אלוני ז"ל, גם היא כלת פרס ישראל שלא חסכה בהשוואות ישראלים לנאצים: "החרדים יונקים מאותם יצרים אפלים שינקה **הזוועה הנאצית הפשיסטית**", "נתניהו הוא **תלמיד מצטיין של גבלס**", "אלי ישי פועל לפי **חוקי נירנברג**" ועוד;[27] חתן פרס ישראל, הצייר יגאל תומרקין, סיפר שכשהוא "**רואה חרדים, הוא מבין את הנאצים**"; חתן פרס ישראל נתן זך הסביר בהקשר של נתניהו ש"**גם היטלר נבחר בבחירות דמוקרטיות**";[28] זוכה פרס

התיאטרון הישראלי יהושע סובול השווה את קמפיין "מפסיקים להתנצל" של נפתלי בנט למפלגה הנאצית והסביר ש"ב-1933... אחד החוקים הראשונים שהם חוקקו היה **חוק לביטול האשמה הגרמנית**".[29]

גם בקרב אנשי האקדמיה נראה שהתופעה חמורה במיוחד. פרופסור להיסטוריה באוניברסיטה העברית, משה צימרמן, קבע שיש מגזר שלם בחברה הישראלית "**שהוא העתק של הנאצים**", תוך השוואת "ילדי חברון ל**נוער היטלר**"[30]; ד"ר למדעי המדינה באוניברסיטה העברית, עופר כסיף, כתב על שרת המשפטים איילת שקד שהיא "**חלאה ניאו-נאצית, טינופת, שותפה לפשעים נגד האנושות**"[31]; פרופ' דניאל בלטמן, מומחה להיסטוריה של העם היהודי, תרם גם הוא: "**היטלר אמר** לאחר קבלת חוקי הגזע בנירנברג ב-1935, כי אלה יצרו בסיס מתאים לקיום נפרד אך ראוי... **חוקי הגזע בדרום אפריקה** קבעו שבני אדם מצבעים שונים אינם יכולים להתקיים כאשר הם מעורבים... **הצונאמי של החוקים הגזעניים שעבר על הכנסת** בחודשים האחרונים מוסבר גם הוא בטיעונים מנומקים..."[32]; ד"ר ענת רימון מבית ברל כתבה ש"בבוא היום, שופטי העליון יעמדו לדין על **הזוועות שעזרו לעולל לפלסטינים**";[33] מתרגל ממכללת תל חי פנה לחיילי צה"ל בעמוד הפייסבוק שלו במהלך מבצע "צוק איתן" והטיח: "אתם רוצחים ילדים בשמי, **יא נאצים פסיכופטים בני זונות...**"[34]; ועוד קצרה היריעה.

הדוגמאות הללו הם פחות מעשירית הפרומיל. אף נראה שרשימת המשווים את ישראל לרשע המתועב בהיסטוריה מתעדכנת כמעט על בסיס יומי. בעוד שורות אלו נכתבות, סוערת הרשת בדבר מסיבת העיתונאים שבה השתתף הבמאי אודי אלוני בברלין, ובמהלכה טען ש**ישראל היא מדינה פשיסטית** וקרא לקנצלרית גרמניה להימנע מלמכור לה צוללות.[35] הסופרת רונית מטלון סיפרה לעיתון לה-מונד כי ישראל נתונה **למשטר אפרטהייד**.[36] מספר שבועות לפני כן עלה בעמוד הפייסבוק הרשמי של עיתון הארץ פוסט המציע לשר החינוך נפתלי בנט לנהוג דווקא **ברוח של נאצי מתון**.[37]

עיתון הארץ הוא בכלל תופעה ראויה למחקר בכל הנוגע להשוואה האובססיבית של ישראל לנאצים. אולי ההפרעה נובעת מכך שבית הוצאה לאור גרמני בעל היסטוריה נאצית ("דומון שאוברג") אוחז ב-25% ממניות הקבוצה, וד"ר קורט נבן-דומון, אביו של בעל ההוצאה הנוכחי, היה חבר במפלגה הנאצית. עיתוניו קידמו את רעיונות המפלגה במידה כזו שכחודש לאחר ניסיון ההתנקשות בהיטלר, העניק משרד התעמולה בראשות יוזף גבלס עיטור צלב שירות מלחמתי מדרגה ראשונה לאבא, על כך שבתנאים קשים ביותר ותחת הפצצות כבדות, המשיך להוציא את עיתוניו לאור.[38]

מה שבטוח, מאמרי מערכת כגון "**פני האפרטהייד**", "**מסע טיהור**", "**חוק הטלאי**" "**חזון האפרטהייד של נתניהו**"[39], ומאמריו של המו"ל שוקן עצמו - "**רק לחץ בינלאומי**", "**חיסולה ההכרחי של הדמוקרטיה**", "**כדי לא להיות מדינת אפרטהייד**",[40] ועוד עשרות מאמרי דעה נוספים המתפרסמים בעיתון הארץ באותה הרוח, משאירים מעט מאוד מקום לדמיון.

"כוונה זדונית?" שואל הפילוסוף פינקלקראוט במאמרו ומשיב בשלילה. "אין זאת אלא חרדה מפני הרוע הקיצוני, שאיפה לשוויוניות, פולחן הסובלנות... הנובעת מהצד המהוגן ביותר שלהם... חששנו כי השכחה תגבר... והנה אנו, ניצבים מול קדחת היזכרות-יתר... המשאירה על כנם רק שני סוגים של אבטיפוס: **הנאצי, והקורבן...**"

בעוד התסכול הנפשי הפוסט-טראומטי של אירופה מופנה כלפי היהודים, נראה שחלק גדול באליטה הישראלית אימץ לעצמו מחלה דומה. הצרה היא שהמכנה המשותף הזה שבין האליטות (הישראלית והאירופית) מציב אותנו כחברה ללא שום קו הגנה. אירופה משכנעת את עצמה ואת שאר העולם שישראל היא התגלמות הנורא מכול ובמקביל, האליטה הישראלית משתילה מסר דומה מבפנים.

ד"ר צביה גרינפילד, ח"כית לשעבר מטעם מרצ וחברה לשעבר בוועד המנהל של "בצלם", ביטאה במאמרה המרתק "הבעיה של השמאל" דאגה דומה. "מעצבי דעת הקהל החדשים באקדמיה,

באמנות, בתקשורת, בקולנוע ובספרות מביעים בהתמדה, בצורות כאלה או אחרות, את הסתייגותם הגוברת מישראל... ואת הזדהותם המעמיקה עם "העמדה הביקורתית" **הרואה את עצם הקמתה ואת מהותה הבסיסית של מדינת ישראל כחטא קדמון**... כיום מבטא שיח זה את דרישתן החדשה של אליטות השמאל הנוכחיות להפוך את ישראל... למדינת פלסטין או ישראסטין, **המוותרת על אופייה הלאומי כמדינתו הריבונית של העם היהודי...**[41] (ראה הערה).

הערה: אבהיר כי ד"ר צביה גרינפילד יוצרת במאמרה הבחנה בין "האליטות החדשות" בשמאל, ל"ישנות", ואף טוענת שיחס האליטות "החדשות" ל"ישנות" (לדעתה אישים כ- א.ב. יהושע, עמוס עוז וכדומה) הוא של ביטול וזלזול. היא אף טוענת (להבדיל ממני) כי אין להם השפעה על השמאל הרעיוני הרדיקלי הנוכחי השולט באליטה הישראלית כיום.

מעמוד הפייסבוק של ד"ר עופר כסיף, מרצה באוניברסיטה העברית בירושלים. נציין כי מפרסם הפוסט המקורי- פרופסור עמירם גולדבלום הסיר את הפוסט לאחר הסערה התקשורתית

מיומנו של בנימין זאב הרצל

Mauschel הוא אנטי-ציוני. מכבר מכירים אנו אותו. תמיד נתעוררה בנו בחילה כל אימת שראינו את פניו... מתוך הרגשת רוך רומנטי או חולשה השתדלנו לעזור לו משום שהיה נבל. כל אימת שהיה עושה מעשה נבזי השתדלנו לטשטשו... בתור טיפוס, ידידי היקרים, היה Mauschel תמיד בן לווייתו האימתני של היהודי, ועד כדי כך שלא ניתן להפרידו מעליו, שתמיד היו מבלבלים בין השניים. היהודי הוא ככל אדם, לא טוב ולא גרוע מזולתו... אבל Mauschel הוא עיוות האופי האנושי, נבזי ודוחה במידה שאין לשער.[42]

הוויתור על משה ויוסף

הציונות היא סוג של תרופה לסוג של מחלה, שהיא המחלה העמוקה ביותר שיש לעם היהודי והיא להיצמד לעמים אחרים, לשבת בתוכם וזה התחיל עוד בסוף בית ראשון. עם שנדבק לעמים אחרים...
[א.ב יהושוע[43]]

בינואר 2016 התפרסם בידיעות אחרונות פרוטוקול חלקי מדיון שהתקיים בין מנכ"ל משרד החוץ ושגריר ישראל לשעבר בדרום אפריקה, אלון ליאל, לבין "פעילים מרכזיים" משוברים שתיקה. מן החומרים החשובים ביותר שארגון "עד כאן" נאות לחשוף עד היום. המפגש התקיים על רקע ההוקעה הציבורית המאומצת שהחברה הישראלית השתדלה לעשות לארגון האנטי-ציוני הקיצוני.

השיחה ביניהם מרתקת. ההכרה העצמית בכך שהם מהווים מיעוט זניח ומוקע בחברה הישראלית מעידה על גישה מפוקחת ונעדרת הכחשה עצמית. תפיסת העולם שהם "**המלומדים**" (עפ"י אחד הפעילים), אוחזים בהבנה נשגבת מרוב העם בישראל, מ"**משה ויוסף**" כפי שמתארם ליאל בהמשך, לא יכולה שלא להזכיר לחובבי ההיסטוריה תקופות אחרות שבהן כבר ישב העם היהודי בציון ונאלץ להילחם על דמותו הרוחנית והמדינית מבפנים. כל אלו הופכים את הטקסט שפרסמה העיתונאית יפעת ארליך לאחד החשובים שהתפרסמו אי פעם בסוגיית הדה-לגיטימציה נגד ישראל. אביא כאן מספר קטעים מן הכתבה, הראויה בהחלט להיקרא במלואה:[44]

"לאחרונה נוצר מחול שדים מאוד גדול סביבנו", פותח את השיחה נדב וימן, רכז הפעילים של הארגון. "במידה רבה מאוד, הוא יצא משליטתנו... הדבר העיקרי שמתקיפים אותנו בגללו הוא למה אנחנו תוקפים את ישראל בחו"ל, למה אנחנו מדברים אנגלית."

"אני אסביר לכם למה אני חושב שהפעילות הבינלאומית היא קריטית...(פותח השגריר לשעבר, מ.פ) הסנקציות על דרום-אפריקה

הגיעו ברגע שדעת הקהל הבינה שבדרום-אפריקה השחור הוא הלבן והלבן הוא השחור, ברגע שזה קרה לדעת הקהל באירופה זה התחיל להתגלגל, **אתם ראש החץ** שאומר לעולם שהכיבוש הוא בלתי נסבל... ואז ברגע שתהיה הכרה שזה בלתי נסבל יתחילו להתגלגל דברים".

בתגובה נשאל ליאל על ידי הפעילים כיצד לענות לטענות נגדם שהם פועלים נגד ישראל בחו"ל: "**איזה תשובה אתה נותן לעם, לא לנו המלומדים? מה אנחנו עונים לעם...?**"

"תשובה שלדעתי אסור לענות אותה, למרות שהיא תשובה נכונה, שהקרב בתוך ישראל הוכרע, אומר ליאל..., אני מאמין שרק הקהילה הבינלאומית, כמו במקרה של דרום-אפריקה, יכולה לשנות את דעת הקהל".

אחד הפעילים מתקשה לעכל את התשובה ומקשה על ליאל: "את הלגיטימציה שלנו אנחנו מקבלים מהציבור הישראלי, לא? אנחנו לא הולכים ראש בראש עם החברה הישראלית?".

"איזה לגיטימציה יש לך?", שואל ליאל ועונה: "**יש לך לגיטימציה של שני אחוז,** אתה מבין. אבל איזה שני אחוז? של האנשים הכי מוסריים, הכי נבונים, שמסוגלים לראות 20 שנה קדימה, שלא שטופי מוח של הפרופגנדה הימנית המשיחית"...

"זאת לא המומחיות שלכם, אבל אתם עם כל מאמר בתקשורת, עם כל פגישה עם חברי פרלמנט כאן ובחוץ, אתם עוזרים ליצור את האווירה שהכיבוש הוא לא לגיטימי"...

"**ככל שהמסגרת רחבה יותר, האיחוד האירופי או האו"ם קל יותר לריב עם ישראל...** הכעס (של ממשלת ישראל – י"א) מתחלק על יותר. מה אתה יכול לכעוס על 28 מדינות?"

...גם אם תאספו עוד מאה עדויות זה לא משנה, וכי מה שחשוב, זו הפעילות בחו"ל. דמוקרטיה לא נעצרת בזה

שהולכים להצביע", הוא ממשיך. "אתה רוצה לשנות משהו? **לך למשה, לך ליוסף, תשכנע אותו, זה לא כל הדמוקרטיה.** היציאה החוצה היא לגיטימית במצבים שיש חלק מהציבור שמרגיש שהקונצנזוס הוא שגוי ולא מוסרי ומוביל אותנו לאסון..."

...שואל אותו אחד מפעילי שוברים שתיקה: "החרם של הספורט היה התחלה, לא?" (בהקשר לחרם על דרום אפריקה, מ.פ), וליאל עונה לו: "לא, זה בא ביחד. זה בא בחבילה". **רכז הפעילים של שוברים שתיקה, נדב וימן, מגיב: "אם יעשו חרם ספורט על ישראל. אלוהים. באמת, אני אומר חרם ספורט על ישראל".**

"צריך ללכת על אותן נקודת שיכולות להוביל למפנה", מסביר ליאל, "שיכולות להגיע לכל חדר בישראל. קחו למשל את פיפ"א, אם היו מעיפים אותנו מפיפ"א, אז בית"ר מול הפועל תל־אביב, בשביל זה כדאי לחיות? בשביל המכות בין אוהדי בית"ר להפועל? תן קצת לנשום. קצת ברצלונה. אתם חושבים שזה לא יכול לקרות? זה עוד יכול לקרות".

בשלב מסוים עובר ליאל לדבר על המאבק האישי שלו נגד מינוי דני דיין, לשעבר יו"ר מועצת יש"ע, לשגריר בברזיל... **"דני דיין זה האליטה של האליטות", הוא מסביר להם. "ידענו שדני דיין זה אליטות.** פעם היה א.ד גורדון ובורוכוב, היום זה דני דיין. הוא החלוץ. אנחנו הלכנו לשגריר הברזילאי ואמרנו לו, הוא אולי ביג שוט בפנים, אבל בחוץ הוא ראש המתנחלים, אל תאשרו אותו... שלי יחימוביץ' ובוז'י הרצוג כעסו איך אנחנו עושים את זה, איך העזנו לצאת נגד האליטה... בארץ הם אליטה, בחוץ הם עבריינים..."

- **אלון ליאל אינו לבד**

פרופ' נורית פלד אלחנן מרצה בבית הספר לחינוך באוניברסיטה העברית היא מראשי "טריבונאל ראסל לפלסטין".[45] פורום בינלאומי הפועל לקידום סנקציות דיפלומטיות, מסחריות ותרבותיות נגד

ישראל ופניות לבתי דין בינלאומיים במטרה לאלץ את אירופה להחריף את המדיניות נגדה.[46]

ד"ר קובי סניץ, מתמטיקאי ממכון ויצמן, ממייסדי הארגון **"חרם מבפנים"** היה, על פי אתר מידה, ממארגני המפגש שהתקיים עם נשיא פיפ"א בלטאר, ביוזמת ג'בריל רג'וב, במטרה להציג את יוזמת ההשעיה של ישראל מארגון הכדורגל החשוב בעולם, כמהלך שיש לו תמיכה בקרב החברה הישראלית.[47] לצד **עופר ניימן מהאוניברסיטה העברית ורוני ברקן**, גם הם פעילים בארגון "חרם מבפנים", מנע הארגון מלהקת הפיקסיז להופיע בישראל ב-2010, שכנעו את הזמרת הצרפתייה ונסה פרדיס לבטל הופעתה בישראל ב-2011, ומחו נגד השתתפות תיאטרון הקאמרי בפסטיבל אמנות בדלהי ב-2012.[48]

פרופ' למתמטיקה באוניברסיטה העברית, מנואל פרג'ון, חתם על עצומה הקוראת להחרים את האוניברסיטה העברית,[49] והוא אחד הבולטים בארץ בקידום החרם התרבותי על המדינה.[50]

פרופ' לפוליטיקה וממשל באוניברסיטת בן-גוריון, ניב גורדון, פרסם מאמר בעיתון לוס אנג'לס טיימס הקורא לחרם על ישראל.[51]

בשנת 2011 כ-36 מרצים ישראלים חתמו על עצומה הקוראת להחרים מוצרים מיהודה ושומרון.[52] בשנת 2014 פנו עשרות אנתרופולוגים ישראלים לאגודה האנתרופולוגית האמריקאית (אא"א) כנגד מכתב רשמי ששלחה האגודה האנתרופולוגית הישראלית (אא"י) בעניין בקשתה לביטול דיון הקורא לחרם על ישראל. במכתבם כתבו: "אנו סבורים כי המכתב מכיל אמירות שגויות ומטעות ביחס ליעדי תנועת ה-BDS ולאמצעי הפעולה שלה... חרף הרמיזות המופיעות במכתב האגודה (הישראלית, מ.פ), אנתרופולוגים בישראל מעולם לא הכריזו בצורה מוסדית ומאורגנת על התנגדותם לכיבוש ולדיכוי העם הפלסטיני. האקדמיה הישראלית הינה זרוע חשובה של המדינה והיא משחקת תפקיד מכריע במדיניותה הדכאנית... **אנו קוראים לאא"י לגנות את הדיכוי המתמשך של העם הפלסטיני, ובמיוחד את המלחמה הרצחנית האחרונה בעזה".**[53]

בשנת 2015 שורה של אישי ציבור ואקדמיה ישראלים יזמו עצומה **הקוראת למועצת הביטחון של האו"ם לתמוך בהצעה לסיום "הכיבוש" הישראלי.**[54] ועוד קצרה היריעה, קצרה מאד.

"זה שנים שהשמאל הפך לכת פנאטית דתית", כותב ד"ר דרור אידר במאמר ביקורת נוקב. "יש לו חוקים הטרונומיים שהגיעו מאלוהים כלשהם, והם גוברים על חוקי בני האדם או על הסכמת הרוב... **למרות שיח זכויות האדם שבפיו, אין אצלו בני אדם, רק רעיונות... כמו במאה ה-1 לפנה"ס, אריסטובלוס והורקנוס של ימינו מכניסים את רומא לירושלים כדי שתפסוק ביניהם - והיהודים יאבדו את עצמאותם וריבונותם...**[55]

אך אריסטובולוס והורקנוס לא היו הראשונים. עוד לפניהם היה מי שנצמד לעמים אחרים. כך כתוב ב"קדמוניות היהודים":

> "וישוע שינה את שמו לשם אחר, יאסון, ואילו חוניו נקרא מינלאוס... וגם העם נפלג לשני צדדים. **עם כת מינלאוס היו בני טוביה ואילו רוב העם החזיק ביאסון. וכשלחץ יאסון את מינלאוס ואת בני טוביה, נמלטו הללו אל אנטיוכוס** ואמרו לו, שרצונם לעזוב את חוקי אבותיהם... וללכת אחרי חוקי המלך, ולהחזיק באורך החיים ההלני. הם ביקשו אפוא שתינתן להם רשות לבנות גימנסיון בירושלים וכשנתן להם אנטיוכוס את הרשות... נטשו בכלל כל מנהיגי אבותיהם, וחיקו את מעשיהם של גויים אחרים."[56]

אז אמר השטן / נתן אלתרמן

אז אמר השטן: הנצור הזה איך אוכל לו.
איתו האומץ וכשרון המעשה,
וכלי מלחמה ותושיה עצה לו.
ואמר: לא אטול את כוחו ולא רסן אשים ומתג
ולא מורך אביא בתוכו, ולא ידיו ארפה כמיקדם,
רק זאת אעשה: אכהה מוחו ושכח שאיתו הצדק

מתודעה להוויה

"כיון שנפל כתלו של כרם מיד חרב כל הכרם כולו" (אבות דר' נתן כ'ד)

עסקנו עד כה באובססיה הקטלנית כלפי ישראל, במוסר הכפול ובמטען הפוסט-טראומטי של אירופה ושל חלקים מן האליטה הישראלית הדומיננטית. ראינו כיצד באה לידי ביטוי הכמיהה הממכרת להתערבות זרה ומהיכן היא נובעת. אך לא דברנו מספיק על המוציאים לפועל, הן ברמה הבינלאומית והן ברמה הפנים ישראלית. מי הגורמים שתפקידם להמיר את הרעיון למעשה? אלון ליאל כינה את שוברים שתיקה **"ראש החץ"**, אבל כמה חיצים עוד קיימים? מי הבעלים שלהם ולאן הם מכוונים? מה האסטרטגיה ומה השיטה?

- **חצים מבחוץ**

לא בכדי "כתב האשמה" נגד ישראל מוועידת דרבן (2001), מתחיל בסעיף **"מדינת ישראל היא מדינת אפרטהייד"**. אפרטהייד אינו רק "כותרת תקשורתית קליטה...ושימושית להעברת המסר" כפי שתיאר זאת מו"ל הארץ עמוס שוקן,[57] אלא מושג בעל הגדרה משפטית ברורה באמנת רומא:

> "פשע האפרטהייד" הוא "פעולות בלתי-אנושיות המבוצעות בהקשר של משטר דיכוי שיטתי ממוסד ושליטה של קבוצה גזעית אחת על כל קבוצה או קבוצות גזעיות אחרות, המבוצעים במכוון לשימור המשטר".[58]

מכאן שהצמדת המילה "אפרטהייד" למילה "ישראל", שקולה לקריאה למחיקתה מן המפה. לא פחות. הסעיפים הבאים בכתב האשמה מדרבן אינם אלא פירוט של הסעיף הראשון.

תנועת ה-BDS היא, הלכה למעשה, הזרוע הביצועית הבינלאומית

של דף המסרים מדרבן.[59] עומר ברגותי, ממייסדי התנועה הבין את הפוטנציאל ולכן הצהיר: **"הרגע הדרום-אפריקאי שלנו הגיע... צורת האפרטהייד הייחודית של ישראל מצויים בציונות..."**[60]

אתר "פרספקטיבה" מפנה אל עלי אבו נימה ממייסדי ארגון החרם "אלקטרוניק אינתיפאדה"[61], שתמצת את האסטרטגיה: "אובדן הלגיטימציה עבור משטר האפרטהייד (הדרום-אפריקני) היה מחולל השינוי, **וכאשר מערכת מאבדת את הלגיטימיות שלה, כל כלי הנשק שבעולם לא יוכלו להגן עליה**... אנו מתחילים לראות אובדן דומה של לגיטימציה כלפי הציונות.[62]

באמצעות כנסים, ימי תרבות ועיון, פעילויות חברתיות ושטח, מפנימים מאות אלפי סטודנטים בשנה את המסרים הללו.[63] ספינת הדגל המוכרת ביותר ב"תחום החינוך" הוא **"שבוע האפרטהייד הישראלי"** המתרחש במאות קמפוסים ברחבי העולם מדי שנה.[64]

אך תנועת ה-BDS לא מחכה שפעיליה בקמפוסים יגיעו אל עמדות המפתח, אלא חותרת במקביל ובהתמדה לזירוז הקץ. באמצעות שכנוע חברות להימנע מניהול עסקים עם ישראלים ומשיכת השקעות, פניות לממשלות וגופים בינלאומיים, באמצעות שכנוע אמנים לבטל הופעות בישראל ועוד.

"**משמעתו של ה-BDS הוא אכן הסוף של המדינה היהודית...** הסביר פעיל חרם בולט אחר בשם אחמד מור,[65]... **ההצלחה של תנועת ה-BDS קשורה באופן ישיר בהצלחתנו... לערער על הציונות כדרך לגיטימית.**"[66]

זו הסיבה שתנועת ה-BDS לא עוצרת ביהודה ושומרון, שכן מטרתה היא המדינה כולה. הרדיפה אחר סודה-סטרים מעידה על כך. מנכ"ל החברה דניאל בירנבאום סיפר לכתבת ידיעות אחרונות אריאלה הופמן: **"...את חושבת שעכשיו, כשסודה-סטרים כבר לא נמצאת בגדה, BDS הפסיקו לרדוף אותנו? כמובן שלא. עכשיו הם טוענים שאנחנו גונבים משאבים טבעיים מהבדואים..."**[67]

- **חצים מבית**

בישראל, כידוע, פועלים עשרות ארגונים "חוץ-ממשלתיים" שבעזרת **מימון מדינתי זר** מכפישים את המדינה בארץ ובחו"ל ופועלים לשנותה מבפנים באמצעות מסעות פרסום, התססה חברתית, עתירות משפטיות, קידום חקיקה, לובי במוסדות בינלאומיים ועוד. מדובר בתעשייה אנטי ישראלית המגלגלת מאות מיליוני שקלים בשנה.

היקף המימון האירופאי לארגונים "חוץ-ממשלתיים" הקשורים לסכסוך הישראלי-ערבי הוא ייחודי בהשוואה לאזורי עימות אחרים בעולם. מחקר של NGO Monitor מראה כי במהלך השנים 2007-2010 הקצה מנגנון המימון הגדול ביותר של האיחוד האירופי 57% מתקציב (EIDHR) "תכנית התמיכה המדינתית" במזה"ת לישראל או לרש"פ, אך לא הקצה שום מימון לסוריה, לעיראק, לערב הסעודית ולמדינות נוספות שבהן יש צורך בקידום תחומים אלה.[68]

בדוח "שתולים 2015" של "אם תרצו" הראינו ש**רק** בין 2012 ל-2014 העבירו ממשלות אירופה, שגרירויות וקרנות פוליטיות, כולל האיחוד עצמו, סכום עצום של כ-123,567,827 ₪ לכ-20 ארגונים. כאשר מוסיפים לסכום זה את הכספים שהועברו לרובם מהקרן לישראל החדשה מאז 2008 (79,849,216 ₪) ואת אלו שהובטחו לחלק מהארגונים מקרנות פלסטיניות (13,648,440 ₪), מתקבלים סכומים מדהימים עוד יותר.[69]

תעשיית הדה-לגיטימציה מבפנים היא תופעה מרתקת מפני שהיא בד"כ מעורפלת, בעיקר משום שאין בישראל תנועת גג דומיננטית אחת שניתן להצביע עליה ושתחתיה חותרים כלל הארגונים להכפשת המדינה ובידודה. הדבר הקרוב ביותר לכך הוא אולי הארגון האמריקאי **הקרן לישראל החדשה**, שאף אינו נמנע מתמיכה בעמותות המעודדות חרם על מוצרים ישראליים מיו"ש. אך הקרן בכלל מצהירה שהיא מתנגדת ל-BDS[70], כך שהדבר רק מגביר את הבלבול.

רק אם חוזרים אל דף המסרים מדרבן ומשתמשים בו כשקף המונח על מפת המדינה, מתגלה התמונה האמתית: מדובר בפעילות רחבה ושיטתית לשלילת כל פיסה אפשרית של לגיטימציה ממדינת ישראל כולה. להלן דוגמאות **סמליות**, מגזרות שונות. מהדרום לצפון:

- **נגב - "אפרטהייד", "טיהור אתני", "אפליה גזעית", "נישול" ו"הפרת זכויות האדם".**

סוגיית ההתיישבות הבדואית בנגב, היא כחומר בידי היוצר להחדרת המסרים מדרבן. הבולטים מבין השתולים הינם "עדאלה", "פורום דו-קיום בנגב", "האגודה לזכויות האזרח", ו"רבנים למען זכויות אדם", אך הם לא לבד. אחד הדוחות החשובים בנושא נכתבו ע"י NGO-מוניטור:[71]

במהלך דיון על "חוק פראוור" שהתקיים בתת ועדה לזכויות האדם בפרלמנט האירופי טענו נציגי "עדאלה" ו"פורום דו-קיום בנגב" כי הצ"ח מבטאת עקרונות של **אפרטהייד ומשטר צבאי**. דיויד מרטין, יו"ר הוועדה לא נשאר חייב: "אני רוצה לקחת את דברי האורחים שלנו צעד אחד קדימה. הם מתארים זאת כאפרטהייד... אבל אני חושב שמה שאנו רואים הוא **טיהור אתני**"; שנה לפני כן יצא ד"ר תאבת אבו ראס, ראש סניף עדאלה בנגב, לבריסל. השליחות נועדה "להסב את תשומת הלב לתוכנית פראוור...המאיימת **לעקור בכוח את הערבים-הבדואים**..."[72] דוח שהוגש ע"י "האגודה לזכויות האזרח" לוועידת האו"ם לזכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות דן ב**מדיניות המפלה** של קק"ל (ואוסיף, מ.פ) **בפגיעה בקבוצות אתניות**;[73] ב-2011 פנה "פורום דו-קיום בנגב" למפלגה הסוציאל-דמוקרטית הגרמנית (SPD), שגייסה כספים לטובת נטיעת יער בנגב, כדי ליידע אותם "על הנעשה על ידי המדינה וקק"ל" תוך טענה כי היער "...**מוחק את זיכרון קיומם של הבדואים במרחב ונישולם מאדמתם**"; "רבנים לזכויות אדם" קידמו תעמולה המבוססת על הסרט "כנר על הגג" שבו הוצגו הבדואים כ**קורבנות גירוש** הדומים ליהודים המדוכאים מימי השלטון האנטישמי של הצאר הרוסי;[74] ביולי 2013 השתתפו חברי "הפורום לדו-קיום בנגב" בכנס שנתי

של מנגנון מומחים של האו"ם בז'נבה וקראו "**להתערבות דחופה של הקהילה הבין לאומית**"[75]; יש להוסיף שהארגונים מעורבים גם בהפגנות עצמן,[76] ושיש בדואים רבים המתלוננים על כך.[77]

- **עזה - פשעי מלחמה, הפרות הדין הבין-לאומי, עינויים.**

די לומר את המילים "דוח גולדסטון" כדי להמחיש את מקומם המשפיע של הארגונים הישראלים במאמץ לשכנוע העולם ש**צה"ל מבצע פשעי מלחמה** בעזה. "עדאלה"; "שוברים שתיקה"; "בצלם"; "האגודה לזכויות האזרח בישראל"; "המוקד להגנת הפרט"; "הוועד הציבורי נגד עינויים", "יש דין", "רופאים לזכויות אדם", "גישה", "במקום", "רבנים למען זכויות אדם", ו"מחסום ווטש" הם רק חלק מן הארגונים המוזכרים בדוח המסולף והידוע לשמצה.[78] במהלך מבצע "צוק איתן" אישרה מנהלת פלסטינית הפועלת מרמאללה מימון ל"בצלם" ו"שוברים שתיקה" כדי שיבדקו **הפרות של זכויות אדם ושל החוק ההומניטרי הבינלאומי ע"י צה"ל ברצועת עזה**. הם היו שניים מתוך 9 ארגונים שמימונם אושר. השאר הם ארגוני BDS פלסטיניים, שבחלקם קשורים ל"חזית העממית לשחרור פלסטין".[79] אותה מנהלת ציינה בדוח שפרסמה ב-2015 כי שילמה לשוברים שתיקה על מנת להביא להם לפחות עדות שלילית אחת נגד צה"ל. לטענתה "שוברים שתיקה" סיפקו לה 57.[80] לאחר "צוק איתן", כ-14 ארגונים ישראלים הגישו הצהרה למועצת זכויות האדם של האו"ם בדבר **הפרות זכויות אדם חמורות וחשדות לפשעי מלחמה**.[81] הארגונים "עדאלה", "איתיג'אה" ו"הוועד הישראלי נגד הריסת בתים" אף נהנים ממעמד של "מייעץ למועצה הכלכלית חברתית של האו"ם" ומנצלים זאת להגשת עשרות תלונות, הטחת האשמות והגשת תלונות חמורות ביותר נגד ישראל.[82]

- **יהודה ושומרון - אפרטהייד, פשעים נגד האנושות, עונשים קולקטיבים, הוצאות להורג.**

ביהודה ושומרון מדובר בתעשיית הסתה הכוללת מחלקות תיירות אנטי-ישראלית של ממש,[83] אך לצורך העניין נתרכז רק במסרים ובמינופם: דוח של בצלם האשים את ישראל ב"**פרקטיקה של**

אפרטהייד בכבישי הגדה";[84] במכתב לראש הממשלה הזהיר מנכ"ל הארגון כי חיסולי מחבלים בגל הטרור הנוכחי הם "**הוצאות להורג**";[85] "עדאלה" האשים את ישראל ב"הרס רכוש כ**עונש קולקטיבי** בשטחים הפלסטינים הכבושים";[86] "רופאים לזכויות אדם" טוענים **שישראל מונעת טיפול רפואי מפלסטינים** בגדה;[87] ה"מוקד להגנת הפרט" מדגיש ש**עינויים הם פשע נגד האנושות** ומבהיר כי "מאז 1948, וביתר שאת מאז כיבוש השטחים, **מענים ומתעללים כוחות הביטחון של ישראל**...מדי שנה בפלסטינים";[88] "קואליציית נשים לשלום", "מרכז מוסאווא", "תעאיוש", "הטלוויזיה החברתית", "זוכרות", "יש גבול" ושתולים נוספים פנו לקרן הפנסיה הממשלתית הנורבגית בכדי שתפסיק "**להשקיע בכיבוש הישראלי שבשטחים הפלסטינים**". המכתב האשים חברות ישראליות ב"אספקת ציוד המתוכנן **למעקב ודיכוי של האוכלוסייה הפלסטינית** באמצעות **הגבלות על תנועה וענישה קולקטיבית**".[89] בעקבות הקמפיין, משכה קרן הפנסיה הנורבגית את השקעותיה מאלביט מערכות בשל "מעורבותה בבניית גדר ההפרדה."[90] ועוד היד נטויה.

- **ירושלים והסביבה - מדיניות מפרידה, טרנספר, ענישה קולקטיבית, אפליה.**

"מנהלת זכויות האדם והמשפט הבינלאומי" הוא גוף הפועל מרמאללה ובעל מרכז משני בעזה.[91] באמצעות מימון אירופי הוא תומך במאות אלפי דולרים פר-ארגון, בארגונים פלסטיניים וישראלים. המנהלת מדגישה כי היא מגלה עניין רב בירושלים ולפי פרסומיה מעבירה כספים גם ל'עיר עמים', "אגודה לזכויות האזרח' ו"עמק שווה"'.[92]

"עיר עמים" מציגה עצמה כ"עמותה ישראלית בלתי מפלגתית העוסקת במורכבות החיים בירושלים בהקשר של הסכסוך".[93] האירופים התומכים בה מתארים אותה אחרת: "עיר עמים" **מגנה על האינטרסים של הקהילה הפלסטינית** במזרח ירושלים באמצעות ניטור, סנגור וליטיגציה..."[94] הארגון מקיים סיורים תחת הכותרת "בין "עיר מאוחדת" **למדיניות מפרידה**..." ומנכ"לית הארגון יהודית

אופנהיימר, האשימה את רוה"מ נתניהו כי הוא "מציע **טרנספר המוני** של פלסטינים מירושלים";[95] "עמק שווה" מאשים את החפירות הארכיאולוגיות הישראליות כ"**אמצעי לשליטה בכפר סילואן**";[96] "האגודה לזכויות האזרח" מתריעים כי "מציאות החיים בירושלים המזרחית היא מעגל מתמשך של **הזנחה, אפליה, עוני ומחסור**... ומסיקים כי "ההסבר ההגיוני היחיד לאפליה (בירושלים המז', מ.פ) הוא מגמה מכוונת של רשויות המדינה, אשר פועלות **לדחוק את תושביה הפלסטינים** של ירושלים אל מחוצה לה, במטרה **לשמר בטווח הארוך את הרוב היהודי בעיר**."[97] "עדאלה" האשים את תכנית כביש הטבעת המזרחי בירושלים כי היא "**מיועדת ליצור כבישי אפרטהייד...**[98] "המוקד להגנת הפרט" פועל באמצעות עשרות עתירות לבג"צ, פניות ליועמ"ש ולצבא נגד הריסת בתים למחבלים בירושלים המז' ומאשים כי מדובר ב"**ענישה קולקטיבית, המנוגדת לדין הבינלאומי...**"[99] נוסף על כך, פועל המוקד נגד גירוש משפחות מחבלים לעזה ("**בלתי חוקית בעליל**"), נגד שלילת תושבות למחבלים ("**מדיניות גזענית**") ועוד.[100]

המוקד אינו היחיד שמפעיל במימון זר לוחמה משפטית של ממש נגד ישראל. "האגודה לזכויות האזרח" הגִנה על המחבלים סובחי אבו ח'ליפה ושורוק דוויאת, שדקרו יהודים בגל הטרור בירושלים;[101] "עדאלה", ייצג עם א-דמיר (ארגון פלסטיני) את משפחת המחבל פאדי עלון שדקר קטין יהודי בירושלים,[102] זאת בנוסף לעשרות עתירות ופניות נוספות בנושא שיפור תנאי מחבלים עצורים ועוד.[103]

- **בקעת הירדן וצפון ים המלח- כיבוש, גירוש, גזל מים, טיהור אתני.**

תיאור מדוח יומי של פעילה מ"מחסום ווטש" ממחיש יפה את הכיוון הכללי: "**...זה טיהור אתני, הרצון לגרש את הפלסטינים, ובעיקר את המוחלשים שבהם, ה"שקופים", כדי לספח את הבקעה.**"[104] מכאן הדרך ל"דרבניזם" סלולה לרווחה: פרויקט ישראלי בינלאומי בשם "מי מרוויח מהכיבוש" (Who Profits) מאשים את חברת הקוסמטיקה "אהבה" ב"**פעילות המנוגדת לחוק הבינלאומי בשטחים הפלסטיניים הכבושים**"[105] ואת חברת "מקורות" כי היא

"מרוויחה מהשליטה הישראלית בשוק הפלסטיני **השבוי תחת כיבוש**";[106] בצלם פרסם דוח בשם **"נישול וניצול"** העוסק במדיניות ישראל בבקעה וצפון ים המלח ומאשים את ישראל **בגזילת אדמות, בהשתלטות על מקורות מים, באפליה, בהגבלת תנועה של פלסטינים**.[107]; "במקום", עם "האגודה לזכויות האזרח", "בצלם" ו"ידידי כדור הארץ" התגייסו לפעולה "לטובת קהילה אחרת בגדה המערבית" שמתמודדת עם **פגיעה בזכויות אדם**, תוך **"התמקדות במטרה והפעלת לחץ על מקבלי החלטות**."[108] גם אלו, כאמור, הם בבחינת קוצו של יוד.

- **מרכז הארץ - גזענות, אפליה, הפרת זכויות אדם ואמנות בינלאומיות, אין שואה אחת.**

סוגיית המסתננים היא כר פורה להאשמת ישראל בהפרת חוקים בינלאומיים ולחתירה לשינויה מבפנים. ארגון א.ס.ף (מארגוני הקרן החדשה[109]) הצהיר ש"מבקשי המקלט שהגיעו לישראל מתמודדים עם מציאות חיים קשה **והפרה של זכויות אדם**."[110] בדוח שנכתב בשיתוף "המוקד לפליטים ומהגרים", ישראל הוצגה כמדינה שאינה עומדת בסטנדרטים המקובלים עפ"י הדין הבינלאומי.[111] מנכ"לית הארגון לא התכחשה לתוצאות הפעילות שארגונה עלול להמיט על מדינת הבית והסבירה בריאיון שלתפיסתה "מדינה יהודית היא מדינה המושתת על ערכים יהודיים **ולאו דווקא על רוב יהודי**."[112] עפ"י ישראל היום, א.ס.ף לא רק מימן את הפעילות במחאת המסתננים הגדולה שהתקיימה בינואר 2014, אלא "גם יזם את האירועים, ארגן אותם לוגיסטית, עבר על נאומי הדוברים וקישר בין המסתננים לכלי התקשורת."[113] ארגון ARDC, גם הוא ארגון קרן,[114] תואר במקור ראשון כ"הארגון הקיצוני ביותר מבין ארגוני הסיוע לאפריקנים בישראל". בעיתון נחשף שב־2012 הוציא הארגון דוח עבור הוועדה למניעת אפליה גזענית של האו"ם, שבו נאמר כי מדינת ישראל נוקטת **מדיניות של אפליה גזענית כלפי אפריקנים**."[115] הקרן לישראל החדשה מעורבת באופן ישיר בהפגנות המסתננים. אתר וואלה חשף כי סייעה במימון אוטובוסים שיצאו מערד לתל אביב,

דבר "שסייע להוצאתה לפועל של הפגנת מבקשי המקלט הגדולה ביותר שהייתה אי פעם בישראל".[116] **הקרן החדשה אף מימנה הפגנות המשוות בין המסתננים ליהודים בשואה.** אורן רימון, נערה שהוצגה כ"מארגנת צעדת ניצולי השואה למען הפליטים", אף אמרה בנאומה: "אני רוצה להודות לכמה ארגונים שבזכותם הצלחנו להרים את הצעדה הזו. **בראש וראשונה לקרן החדשה שמימנה את הצעדה ולשתיל** שדחפו אותנו קילומטרים קדימה."[117]

- **חיפה, גליל והצפון – גזענות, דיכוי, אפליה, פשעי מלחמה, אפרטהייד.**

"בשלהי 2006 הבשילו תהליכים פנימיים בקרב האליטות הפלסטיניות בישראל, שנועדו לבנות הסכמה לאומית רחבה, בקרב הציבור הערבי בדבר תביעותיו הקולקטיביות." מסביר ד"ר דן שיפטן בספרו החשוב "פלסטינים בישראל".[118] שיפטן התמקד בארבעה מסמכי חזון מכוננים: [1] "החזון העתידי לערבים הפלסטינים בישראל" שנכתב ע"י וועדת המעקב, [2] "המסמך המשפטי של מרכז מוסאווא", [3] "הצעת החוקה הדמוקרטית" של עדאלה [4] ו"הצהרת חיפה" בחסות מדה אל כרמל.

"המסר הפוליטי של כל המסמכים הללו, מסביר שיפטן, מוליך לאותו קו עימות עם האינטרסים של הרוב היהודי... משום שהמסר בהן אחיד - **פסילה מוחלטת של המפעל הלאומי היהודי מעיקרו**..."[119] שלושה מן הארגונים הללו (עדאלה, מוסאווא ומדה-אל כרמל) נתמכים ע"י הקרן לישראל החדשה וכמובן - ע"י ממשלות אירופה. ועדת המעקב השתתפה לאחרונה בכנס BDS שהתקיים בנצרת שבו נכח מייסד התנועה בעצמו עומר ברגותי כאורח כבוד.[120]

ב"חזון העתידי של ערביי ישראל" נכתב כבר בדברי הפתיחה כי "מאז הנכבה... סבלנו ממדיניות מובנית של **הפליה קשה ודיכוי לאומי... נישול קרקעות, מהפליה בחלוקת משאבים, דיכוי זכויות אזרחיות בסיסיות...**" ובהמשך ש"ישראל היא תולדה של **פעולה קולוניאליסטית**."[121] בהצהרת חיפה נכתב בין היתר כי "...**ישראל**

הפעילה מדיניות דיכוי ורדיפה החורגת אף מזו שהפעיל משטר האפרטהייד בדרום אפריקה. היא ביצעה **פשעי מלחמה** נגד הפלסטינים, הרגה וגירשה אלפים..."[122] וכן הלאה.

לצד הרובד הרעיוני חי ובועט לו התחום המעשי. עדאלה מפעיל לובי אינטנסיבי במוסדות הבינלאומיים ומבהיר כי הוא חותר "**ללחוץ על ישראל**...וכדי לעורר את מודעותה של הקהילייה הבינלאומית ל**אפליה הממוסדת של אזרחי ישראל הערבים**..." עוד נכתב כי "אנו מבקשים **לעודד גורמים בינלאומיים לאלץ את ישראל** להפסיק את הפרות זכויות האדם שהיא אחראית להן".[123]

דוח אם תרצו העוסק בשתולים הפועלים נגד גיוס מיעוטים לצה"ל ולשירות האזרחי-לאומי, מצביע על פעילות ענפה בהובלת ארגון בלדנא (גם כן מנתמכי הקרן), ועל עשרות ארגונים נוספים הפועלים באמצעות עתירות לבג"צ נגד הטבות לחיילי מילואים בכל תחום אפשרי - מהטבות במעונות סטודנטים ועד התנגדות לחכירת קרקעות למשוחררים מצה"ל, זאת למרות שגם ערבים משרתים בצבא בדרגים הגבוהים ביותר.[124]

- **מה שנשאר - אפרטהייד, נכבה, טיהור אתני, קולוניאליזם, זכות שיבה.**

את מה שנשאר, אם בכלל, חותרת למחוק בראש וראשונה עמותת "זוכרות". עמותה הפועלת "לקידום אחריות של הציבור היהודי בישראל לנכבה הפלסטינית **ומימוש זכות השיבה של הפליטים הפלסטינים**". עם זאת, נכתב בהמשך, כי "עצם הופעתה של הנכבה בשיח הישראלי איננה כרוכה עדיין בהכרה רחבה ובקבלת אחריות. לדעת זוכרות, שלום ייכון רק לאחר **דה-קולוניזציה של הארץ**... כתיקון המתבקש לנכבה."[125]

זוכרות מקיימים ימי השתלמות לאנשי חינוך מן המערכת הפורמלית והלא-פורמלית,[126] ועשרות סיורים, חלקם בערבית, לכפרים שנהרסו במלחמת העצמאות במטרה להחיותם עם מימוש חזונם "הדה-קולוניאלי". סיורי הארגון מתקיימים בעשרות נקודות בארץ. בגוש

חלב, מעלות-תרשיחא, יודפת, משגב, כפר חיטין, עכו, חיפה, תל אביב, רמלה-לוד, בית שמש, אזור אבו גוש והדרך לירושלים, ליפתא, עין כרם ועוד.[127] בנמל יפו מקיים הארגון "משט שיבה", כאשר האחרון לווה באורחת הכבוד - חנין זועבי.[128] העמותה מקיימת פסטיבל סרטים בינלאומי בשם 48 מ"מ, המאשים את ישראל ב**פשעי מלחמה וטיהור אתני**,[129] ובכנס "עודה" (שיבה) "המבקש להתבונן בדרכים השונות לקידום שיבה מעשית" נשאו דברים גם מנכ"ל הארגון בלדנא וכתבת "הטלוויזיה החברתית", שניהם ארגוני הקרן לישראל החדשה.[130]

זוכרות פועלים לקידום הרעיון גם ברחבי העולם. ברחבי ארה"ב,[131] באירועי שבוע האפרטהייד הבינלאומי נגד ישראל,[132] ואת אפליקציית iNAKBA לזיהוי כפרים ערבים הרוסים/נטושים בישראל מקדמים גם ארגוני BDS בינלאומיים.[133]

- **אשליה אופטית**

על אף שכשאנו פורסים את "החצים" על מפת המדינה ומתבהרת התמונה הכללית בדבר כוונתו של הממן, נראה לא פעם כי נשמר הקושי בקרב מקבלי ההחלטות להבין לעומק את חומרת האיום. אחת הסיבות העיקריות לכך היא גודלם היחסי של ארגוני הדה-לגיטימציה בחברה הישראלית. היות שמדובר במיעוט זניח ובעל "**לגיטימציה של שני אחוז**", כפי שהודה אלון ליאל, נוצרת האשליה כי "השד אינו כזה נורא."

האשליה החמירה עוד יותר כשהתברר מספר המשתתפים הנמוך שהגיע לאירוע **"הרשימה השחורה"** שהתקיים בעקבות סערת "פוסט האמנים" המביך שיזמתי בקיר הפייסבוק של "אם תרצו". מעל שלושים ארגונים (**!!!**) לקחו חלק בכנס, ובקושי הגיעו אליו כמה מאות אנשים. כלומר, באירוע ששאף לבשר יותר מכל את הקאמבק הגדול של השתולים, הגיעו בממוצע 30 איש בלבד מכל ארגון פלוס אורחים.

עיתון הארץ ביטא יפה את המבוכה:

"אירוע 'הרשימה השחורה'... לא הביא להתרוממות הרוח שאפשר היה אולי לצפות לה... אולי היה זה מזג האוויר האביבי שהשאיר את התומכים האופציונליים מחוץ לאולם הגדול, או השעה המוקדמת ביום שישי, או ההתראה הקצרה... מה שבטוח, הנוכחות הייתה דלילה למדי."

מכאן נובעת האשליה. אנו טועים לחשוב שכל ארגון פוליטי-חברתי שואב את כוחו מן האמון והתמיכה שהוא מקבל מן הציבור, ושעוצמתו תלויה בתמיכה העממית אותה הוא מצליח לגייס, בעוד שכאן מדובר בארגונים השואבים את כוחם התקציבי והרעיוני מישויות זרות ולכן אינם תלויים בציבור. הקרן לישראל החדשה היא כאמור ארגון אמריקאי וממשלות אירופה משתמשות ממילא באותם ארגונים תוך התעלמות מופגנת מרגשות הציבור הישראלי ונבחריו. **החלטת האיחוד האירופי להעביר בינואר 2016 כספים נוספים ל"בצלם" במטרה להיאבק בחוק השקיפות היא הוכחה לכך**,[134] כך שהגודל לא באמת קובע.

רק כשמביאים בחשבון את מאות העתירות לבג"צ שמגישים ארגוני הדה-לגיטימציה מדי שנה בשנה במימון ממשלתי זר ואת כמות הדוחות המוגשים למוסדות הבינלאומיים, המפגשים והתדריכים בנוסח דרבן המועברים למקבלי החלטות ומעצבי דעת קהל בארץ ובחו"ל, **מתחילים להבין את עוצמתם הפוליטית המסוכנת של השתולים**. נוסיף לכך את המידע המבצעי המתפרסם על פעילות צה"ל המוזרם החוצה באמצעות ארגונים כגון "שוברים שתיקה" ו"מחסום ווטש" ונבין ש"קרב על רעיון" הוא ניסוח עדין לתופעה הרבה יותר חמורה המתרחשת בישראל באין מפריע.

מתוך "יחוד ויעוד"; דוד בן גוריון

"בזמן האחרון נעשים ניסיונות לזלזל בערך הצבא... גם בקרב דוברים המתיימרים לדבר בשם אנשי הרוח. הם אומנם מכירים בתפקיד החשוב של הצבא ובנחיצותו, אלא שרואים בו רק נכס ולא ערך... צה"ל חשוב בגלל ייעודו הגדול: הבטחת קיומו ושלומו של העם. והיעוד להבטיח [את] הקיום והשלום של העם אינו נכס אלא ערך, ערך הערכים, כי בלעדיו אין נכסים ואין ערכים, ואין עם. ואין עוד אומה שקיומה ושלומה תלויים במידה כזו בצבאה ובכושרו, ובהכרת שליחותו הגורלית."

מיסוך עשן

קושי נוסף להיאבק בתופעת הדה לגיטימציה מבפנים, מלבד העובדה שהארגונים מוגנים על ידי מעצמות אירופה, היא מעורבותם של אישים מכובדים כל כך באליטה הישראלית.

במאמר בשם "בגנות ההשתקה" כותב בן-דרור ימני כי "עמוס עוז הוא מהבולטים באנשי הרוח של השמאל. הוא מייצג את השאיפה המוצדקת של השמאל הציוני... **וזו בדיוק הטרגדיה. משום שאותו עוז, ההוגה המפוכח, הציוני, הוא חבר מועצת 'בצלם'**, ארגון שחלק מראשיו תומכים ב"זכות השיבה", ואחד מחבריו למועצה חושב שישראל היא מפלצת נאצית שצריך לדרוך על ראשה. עוז עצמו מטיל חרם על נציגויות ישראל בעולם. מה זה, אם לא רוח גבית ל־BDS?"[135]

אבל עמוס עוז אינו לבד. לצדו ברשימה שבצלם מפרסמים מופיעים גם א.ב יהושע, חוה אלברשטיין, גילה אלמגור, דוד גרוסמן, רבקה מיכאלי, רונה קינן, סמי סמוחה ועוד.[136] יהושע סובול נמצא בוועד הציבורי שמפרסם "יש דין",[137] הזמר האהוב שאנן סטריט מפורסם ברימת המועצה של הקרן לישראל החדשה,[138] ועוד-ועוד-ועוד. **בעודי רושם את השמות הללו לא רק שאני מתמלא בחוסר נעימות, אלא גם בחשש מבוסס אפילו מלציין זאת. שמא יחברו שוב המתקרנפים אל שוטרי המחשבות וביחד ידרשו לסלק אותי מן העיר.**

יתכן שכוונת האמנים טובה, אך ההיסטוריה אינה נמדדת עפ"י מידת הכוונה אלא עפ"י מידת התוצאה. פשוט חבל. מדוע קולם אינו נשמע כשהתפרסמו החומרים של ארגון "עד כאן", אשר חשפו את מעורבותו של פעיל בצלם בהסגרת ערבים לידי כוחות הביטחון

המסכל של הרש"פ?[139] מה שווה כל החכמה וההומניזם אם לא באו לידי ביטוי כאשר התגלה ש"שוברים שתיקה" שילמו לפעילי "תעאיוש" לארגן פרובוקציות נגד חיילי צה"ל בדרום הר חברון?[140] **היכן הקריאה לחשבון הנפש? על מה ולמה מופעל קוד השתיקה בכל פעם מחדש? האם לעם אשר העלה אתכם על ראש שמחתו אין את הזכות לתשובות?**

צריך לשים את הדברים על השולחן. **אירופה לא מתקצבת את ארגוני דיבת הארץ כדי ליצור עולם טוב יותר, אלא כדי לנחם ולהצדיק לעצמה את פוסט הטראומה.** לנו לא צריך להיות חלק בזה.

הפסקת אש

'דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום' (משלי ג .י"ז)

אבל בואו ננסה להתנתק לרגע מהכול, ולהשתיק לגמרי את רעשי הרקע. נוציא ברשותכם את האירופאים מן החדר ואם תסכימו, גם את כל מי שחושב שהציונות היא נקודה אפלה בעולם מתוקן. אם נעשה זאת בכנות, אני מניח שנגלה שהרוב דווקא כן יישאר בחדר. כולל חבר'ה מ"שוברים שתיקה". מי יודע, אולי אפילו מ"בצלם". אם נעשה את הסינון הזה, בהקשר לנושאים שהועלו לאורך הטקסט, נגלה שעולות מאִתנו כקבוצה אחת שתי טענות מרכזיות. שתי זעקות.

הזעקה הראשונה היא זו שנשמעת מפי האנשים והארגונים הרואים עצמם כנציגי זכויות האדם. אלו שמקדישים את חייהם לטרגדיה האנושית המתרחשת בינינו לבין הפלסטינים ושואפים לרפא אותה, מתוך רצון להגן על מדינת ישראל וערכיה. **זכותם המלאה לזעוק וחובתנו כחברה לשמוע.** הרי התופעה הזו שמדינה זקוקה לכוח צבאי חזק ופעלתני, על כל המשתמע מכך (מחסומים, פשיטות, מעצרים, סגר וכדומה), כדי להתמודד עם אוכלוסייה אזרחית המייצרת טרור עקבי כבר מאה שנה, בוודאי לא נעימה לאף אחד ובטח דורשת בחינה מתמדת.

אבל הזעקה השנייה, העולה מול הראשונה גם היא מבוססת היטב. היא מתומצתת בשאלה פשוטה "מדוע פניכם לחו"ל?". "מדוע לחבור לגורמים מבחוץ, אשר חלקם מתנגדים לעצם קיומה של מדינת ישראל?" הרי החבירה לכוחות זרים במטרה לכפות על רוב העם מסקנות מדיניות מסוימות, פשוט אינה מוצדקת. לא כי אינה אתית, אלא כי אין לה הצדקה.

איש "המכון לאסטרטגיה ציונית" עדי ארבל, מסביר זאת היטב בהקשר לשוברים שתיקה:

"כבר ב-2004, שנת ההקמה של הארגון, **אירחה כנסת ישראל תערוכת צילומים של 'שוברים שתיקה' למשך שלושה שבועות** ואף קיימה דיון מיוחד של ועדת החינוך בנושא, במעמד סגן שר הביטחון וקצין חינוך ראשי. אני לא מכיר הרבה ארגונים שעם הקמתם קיבלו חיבוק כזה מהממסד... ל'שוברים שתיקה' ניתנה כל הלגיטימציה לפעול במדינת ישראל..."[141]

אבל שוברים שתיקה לא הגיעו רק לכנסת, אלא גם לליבת ההכשרה של מפקדי הצבא. בספטמבר 2014 נחשף שמפקד בה"ד 1 הפגיש את צועריו עם פעילי הארגון כדי שיציגו בפניהם את העדויות שאספו.[142] חשוב להדגיש שלא מדובר באירועים חסרי תקדים, אלא במרכיב יסוד בחברה הישראלית. שירו של נתן אלתרמן "על זאת", שנכתב בשלהי מלחמת העצמאות והאשים חייל צה"ל בפשע מלחמה, הודפס בהוראת בן גוריון בכמאה אלף עותקים והופץ לכל חיילי צה"ל.[143]

גם אי אפשר לטעון שלארגונים "חוץ-ממשלתיים" בישראל אין את הכוח להביא לשינויים מרחיקי לכת. "שלום עכשיו" שנוסדה על רקע שיחות השלום עם מצרים היוותה כוח דוחף ש"כפה" על מנחם בגין להמשיך בשיחות עם סאדאת. במלחמת לבנון הראשונה ארגנה לטענתה את הגדולה שבהפגנות ישראל, כאשר כ-400,000 איש (מתוך אוכלוסייה של 5.5 מיליון) קראו להקמת ועדת חקירה לאירועי סברה ושתילה.[144] "ארבע אימהות" היו מן הארגונים המשפיעים ביותר בהחלטה להוציא את צה"ל מלבנון.[145] התנועה לשחרור גלעד שליט, ששאבה במידה רבה את כוחה מהתנועה הקיבוצית, גם היא דוגמא לעוצמה החוץ-ממשלתית שניתן לייצר במדינת ישראל.[146]

לכן אין שום סיבה לעידוד הלחץ הבינלאומי ולקידום בידודה של ישראל. **כל מי שטובת הארץ עומדת לנגד עיניו לא צריך לכתוב דוחות בשביל הבריטים או בשביל הנורווגים**, אלא לפעול מבפנים באמצעות ביקורת חריפה אבל בונה, כלומר כזו שאינה מושתתת על דף המסרים מוועדת דרבן.

הרי מדינת ישראל רכשה בדם את הזכות לסובלנות. במגילת העצמאות, אשר נכתבה בעיצומה של מלחמת השמד שהערבים כפו עליה, כתובה קריאה מפורשת לשלום בין העמים; מאות פיגועי טרור ואלפי הרוגים לא הניעו אותה מלנסות פעם אחר פעם להשיג הסכמי שלום; כשלא נמצא עם מי לדבר, גורשו כמעט 10,000 אזרחים מבתיהם וננטשו חבלי מולדת בתקווה לסיים את מעגל הדמים. והמוות רק המשיך, ובכל זאת נותרנו החברה הפתוחה היחידה בעולם שמצליחה לשמור על אופייה החופשי, למרות שעוד בטרם הקמתה היה האיום הקיומי מוחשי כל כך; למרות משבר האמון העמוק כל כך הקיים בין יהודים לערבים בירושלים, גילויי גזענות מוקעים ומגונים מקיר לקיר במערכת הפוליטית; סטודנטים יהודים וערבים לומדים יחד באוניברסיטאות, רופאים יהודים וערבים עובדים לילות כימים למען כל אדם.

במדינת ישראל, שופט ערבי שלח לכלא את נשיאה לשעבר של המדינה היהודית על עבירות מין, בכנסת ישראל כיהנו סגני יושב ראש ערביים; יש מאבטחים, שוטרים, כבאים וקצינים ערבים בכל כוחות הביטחון; ישנם פקחים ערבים ומצילים ערבים. מביך אפילו לציין זאת.

ישראל אינה מדינה מיליטנטית. במדינה שבה השירות הצבאי משמעותי כל כך לאזרחיה, לא נמצא אפילו שער ניצחון אחד. גם לא מצעדים צבאיים. בריאיון עבודה מנוע מעסיק עפ"י חוק לשאול על הפרופיל הצבאי. בעוד רוב האוכלוסייה בארץ עוברת הכשרה צבאית כלשהיא ואף תפעול נשק, שיעור עבירות האלימות קרוב במרבית המקרים לממוצע מדינות ה-OECD.[147]

ישראל אינה מדינה גזענית. היא המדינה היחידה במזה"ת שיש בה זכויות אדם וזכויות אזרח. בלבנון כל קבוצה דתית היא מיליציה, במצרים נרדפים הקופטים, באיראן נרדפים הבהאים, הנוצרים היזידים, הכורדים, הח'וטים ומי לא נתונים לטבח עם באזורים שעד לא מזמן התקיימו בהן מדינות. הרי סוריה, עיראק, תימן, לוב, חצי האי סיני וחלקים נרחבים מתוניסיה אינן אלא שדות קטל. בסעודיה

נשים אינן יכולות לנהוג. על אפריקה אין מה לדבר. גם באירופה לא הכול מושלם. בשוויץ אסור לבנות מסגדים לגובה. בבלגיה ובצרפת מופעל חוק הרעלה.

מבחינה חומרית ישראל נמצאת במקום מרשים על אף כל האתגרים הניצבים מולה. עפ"י הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מאז שנת 2000 שיעור המועסקים במשק גדל באופן מתמיד, ואנו במקום העשירי בהשוואה בינלאומית של המדינות המפותחות, ולפני ארה"ב, אנגליה, גרמניה. הכנסתם של משקי הבית בישראל עולה בהתמדה מאז 2002. שיעור האבטלה הממושכת נמצא בירידה גם כן משנת 2000. משקי הבית נהנים מגידול בצריכה של 121% בעשור האחרון. התוצר הלאומי הריאלי לנפש בישראל עלה בלא פחות מ-119%. מבחינת תוחלת חיים ישראל נמצאת במקום השביעי בהשוואה למדינות המערב. תמותת התינוקות בירידה משמעותית, והרבה מתחת לממוצע ה-OECD.[148] עפ"י נתוני הלמ"ס, אחוזי הירידה מן הארץ הם מהנמוכים ביותר בשלושת העשורים האחרונים. ישראל נחשבת למדינה בעלת שיעור הגירה שלילית "נמוך במיוחד בהשוואה למדינות ה-OECD".[149]

מדינת ישראל היא הדבר הטוב ביותר שקרה לעם היהודי לפחות ב-2,000 השנים האחרונות. עדה רדופה, רצוצה. מפוזרת בכל קצוות תבל, נתונה לפור ולגחמות של מנהיגים סדיסטיים, קרמה עור וגידים ושבה לימי הזוהר המיתולוגיים שלה. מתהומותיו של עמק הבכא נגלה לו נס קיבוץ הגלויות להגשים את חזון הנביאים. לא פחות.

למעשה, הרעיון הציוני הוליד אל העולם את המנגנון המדיני ("יהודי-דמוקרטי") המוצלח ביותר מבחינת זכויות אדם, בהשוואה לכל הסובב אותנו, ולכן חתירה למחיקתו היא-היא הפשע נגד האנושות. **אבל כדי לשמור על האור הזה אנחנו גם חייבים לדבר קצת יותר אחד עם השני. ולא לוותר על שום מחנה.** לא באמצעות קללות בפייסבוק ולא באירועי דיבייט והתנצחויות אין סופיות, אלא במעגלי שיח אִמתיים והיכרות אישית. פעילים מכל קצוות הקשת, כולל אלו שנמצאים בנקודות הקיצון. אני מאמין שבהתחלה זה ייראה משונה,

יתקבל בחשד וילווה בוויכוחים קולניים, אבל אחר כך ניווכח שזה משפיע גם על דפוסי ההתנהגות של הארגונים החזקים. זו הדרך היחידה לבנות ולא להרוס. לבנות חברה ציונית. "כי בציונות כפי שאני מבין אותה", כתב חוזה המדינה בנימין זאב הרצל, "כלולה לא רק השאיפה לכברת ארץ מובטחת כחוק בשביל עמנו האומלל, אלא גם **השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית**."

סוף דבר

"**כשחזר אנטיוכוס ממצרים מפחד הרומאים עלה למלחמה על ירושלים** והגיע אליה בשנת מאה ארבעים למלכי בית סלבקוס **ותפס את העיר ללא קרב, כי פתחו לו את השערים האנשים שהיו בדעה אחת אִתו.** וכשהשתלט בדרך זו על ירושלים, הרג רבים מאנשי הצד שכנגד, ולאחר ששדד כסף רב חזר לאנטיוכיה...

ויהי לאחר שנתיים ימים...והמלך עלה עם חיל רב על ירושלים והעמיד פני מבקש שלום והשתלט במרמה על העיר. **אותה שעה לא חס אפילו על אלה שהכניסוהו לתוך העיר**... וערב את לבו להפר את ההסכם שעשה עמהם כדי לשדוד את בית המקדש...

ואת חלקי העיר הנאים ביותר שרף, ולאחר שהרס את חומותיה בנה את החקרא שבעיר התחתונה...והציב משמר מוקדוני בתוכה. נוסף על אלה נשארו בחקרא רשעי העם ובני הבליעל ומידם של אלה עלתה להם לאזרחים לסבול רבות ונוראות.

ואצילי הנפש לא שמו לב למלך...ועל כך היו נענים בכל יום וסובלים ייסורים מרים עד שיצאה נשמתם: שכן היו מייסרים אותם בשוטים ומתעללים בגופם. ועודם חיים ונושמים היו צולבים אותם, ואת נשיהם ובניהם שמלו למורת רצון המלך היו חונקים ותולים את הילדים על צווארי הוריהם הצלובים...

ובעת ההיא היה איש אחד יושב במודיעין, כפר ביהודה, ושמו **מתתיהו** בן יוחנן בן שמעון בן חשמונאי, כוהן ממשמר יהויריב, איש ירושלים. והיו לו, **חמישה בנים**..."

(קדמוניות היהודים. יוסף בן מתתיהו)

הערות שוליים

1. "שנאת מצרים" / אסף מלאך. 'מקור ראשון', 11.3.2011 http://goo.gl/u7SoJy
2. "היודופוביה- מאפייני השנאה ליהודים"/ד"ר מלך (גוסטבו) פרדניק. המכון לחקר החברה והכלכלה ע"ש יוסף ספיר ז"ל ת"א.
3. "נייר עמדה בנושא עלילות הדם" אתר המכללה האקדמית נתניה http://goo.gl/8qGdrJ
4. מרכז המידע אודות השואה של יד ושם. http://goo.gl/7gLRJc
5. "עיתון בשבדיה: צה"ל הרג פלסטינים לסחר איברים"/ רוני סופר, ynet, 18.08.09 http://goo.gl/AaQfWA
6. "What Must Be Said"\ Günter Grass". 4.4.2012. http://www.whatmustbesaid.com/
7. "The Israel story"\ Matti Friedman. Tablet, 26.8.2014. http://goo.gl/dBDqsZ
8. "העולם אובססיבי נגד היהודים והפך אותם לסמל של דברים שהשתבשו בעולם"/ דפנה מאור. דה-מרקר 6.9.2014 http://goo.gl/thMxb5
9. "תעשיית השקרים"/ בן דרור ימיני. הוצאת ידיעות אחרונות 2014. [עמ' 24]
10. "עשר ההחלטות הגרועות של האו"ם לשנת 2013" / אריאל ויטמן. מידה 5.1.14 http://goo.gl/oNtPbi
11. "ההחלטות הגרועות של האו"ם לשנת 2014"/ אריק גרינשטיין. מידה 23.12.2014 http://goo.gl/6zoP1n
12. מתוך פרופיל הפייסבוק הרשמי של דני דנון. https://goo.gl/RQ6SG8
13. "החלטה עקומה מתעלמת מחמאס והג'יהאד האסלאמי"/ UN-WATCH. http://goo.gl/VjWGT5
14. סרטון מאת אוניברסיטת פארגר (Parger) בהנחיית אן בייבסקי מנהלת מכון טורו. תרגום: "ישראל שלי" https://goo.gl/7Q2qBO
15. מתוך אתר הרשמי של UNRWA, סוכנות הפליטים הפלסטינית http://www.unrwa.org/
16. הבלוג של אורי הייטנר/ דרבניזם. 16.2012 http://goo.gl/xTVPTT
17. ועידת דרבן (2001), מכון ראות - http://goo.gl/FEGKnA
18. רשימת הארגונים הלא ממשלתיים שהשתתפו בוועידת דרבן 2001 http://goo.gl/GOhihO

19. הנחיות האיחוד האירופי בדבר מתן מענקים לישראל: ניתוח משפט ומדיניות/ קהלת. אוקטובר 13 http://goo.gl/OUw2CZ
20. "האיחוד האירופי אימץ את ההנחיות לסימון מוצרים מההתנחלויות ומהגולן"/ ברק רביד. הארץ. 11.11.2015 http://goo.gl/pcvsgu
21. מדרש רבה, פרשת לך-לך, פרשה מ"ב.
22. "תעשיית השקרים"/ בן דרור ימיני. הוצאת ידיעות אחרונות 2014. [עמ' 99]
23. "בשם האחר- הרהורים על האנטישמיות שפתח"/ אלן פינקלקראוט. הוצאת שלם 2004.
24. "ראיון עם פרופ' זאב שטרנהל"/ גידי וייץ 8.8.2014 http://goo.gl/Zb7Dri
25. יוטיוב "ישעיהו ליבוביץ' - יש יהודונאצים" https://www.youtube.com/watch?v=vKZtzmjm-FM
26. "פרופ' ישעיהו ליבוביץ הודיע כי הוא מוותר על פרס ישראל"/ הארץ. 1.25.1993 http://goo.gl/gnblCk
27. "הסלקטורים של מועדון הדעות" /קלמן ליבסקינד 7.2.2014 אתר nrg http://goo.gl/5wx3gT
28. "השוואות דמיוניות"/ שאול רוזנפלד ynet 13.05.14 http://goo.gl/KQ0E48
29. "יהושע סובול השווה את בנט לנאצים: "גם הם לא התנצלו" וואלה 9.3.2015 http://goo.gl/OK24qI
30. הועתק מאתר "העין השביעית" http://goo.gl/RWDKzD המפנה ל- עיתון "ירושלים" 28.4.95
31. "מרצה באוניברסיטה העברית: איילת שקד - חלאה ניאו-נאצית" ynet 28.12.15 http://goo.gl/H77hFj
32. "תמיד יש נימוקים לחקיקה גזענית"/ דניאל בלטמן. "הארץ 4.4.2011 http://goo.gl/QW7s6K
33. "ד"ר ענת רימון אור...כתבה בפייסבוק..."/ משה שטיינמץ וואלה 22.2.2016 http://goo.gl/TQ4fli
34. "מכללת תל חי מאיימת לפטר מתרגל בשל התבטאויות על צוק איתן" 14.9.2014 http://goo.gl/dLS0lR
35. "הבמאי אודי אלוני בברלין: "ישראל מדינה פשיסטית" /ישראל היום 21.2.2016 http://goo.gl/ei3HIg
36. "רונית מטלון ב"לה מונד": "אנחנו חיים תחת משטר אפרטהייד"/ הארץ. 10.1.2016 http://goo.gl/WHIys9

37. מתוך קיר הפייסבוק של שר החינוך נפתלי בנט: https://goo.gl/DNeCJy

38. הבעיה הנאצית של "הארץ". http://goo.gl/5spQun nrg 16.8.206

39. מאמרי מערכת עיתון הארץ
http://www.haaretz.co.il/opinions/editorial-articles

40. רשימת מאמרי דעה עמוס שוקן
http://www.haaretz.co.il/misc/writers/1.851

41. "הבעיה עם השמאל"/ ד"ר צביה גרינפילד 20.5.2013 מרכז מולד
http://goo.gl/kFBv9r

42. "בין הרצל לגדי טאוב"/ארז תדמור. מידה 10.2.2016 המפנה במאמרו לביוגרפיה "הרצל" מאת עמוס אילון. עם עובד.

43. "ציונות אינה אידאולוגיה"/ א.ב יהושוע. הרצאה באוניברסיטת חיפה. 14.6.2010
https://goo.gl/40PS7A

44. "קו השבר"/ יפעת ארליך. ידיעות אחרונות. 13.1.2016
http://goo.gl/1jrvlu

45. Russell Tribunal on Palestine http://goo.gl/kAzljL

46. "טריבונל ראסל קורא להטלת סנקציות חריפות על ישראל"/ הארץ 3.3.2010
http://goo.gl/cIBLof

47. "היהודים של ג'יבריל"/ישי פרידמן. אתר מידה 1.6.2015
http://goo.gl/BzRQ94

48. "הכירו את הישראלים... שעומדים לצד החרם..."/ שרה ליבוביץ-דר. 13.6.2015
http://goo.gl/uLfqaQ

49. "רק בישראל"/ ישי פרידמן. הבלוג של ישי פרידמן. 16.8.2013
http://goo.gl/NH5rar

50. "הישראלים שקוראים לעולם להחרים אותנו". מאקו. 13.6.2010
http://goo.gl/kTLMwD

51. " "Boycott Israel/Los-Angeles Times. 20.8.2009
http://goo.gl/0swBVM

52. "חרם בשיתוף עם אקדמאים ישראלים"/ אקדמיה-מוניטור
http://goo.gl/mMCgBc

53. "Anthropologists Letter" 28.8.2014 https://goo.gl/lzQ026

54. UN Security Council: Set the Date to End the Occupation
http://www.atzuma.co.il/TOUNSC

55. "לא משחקים, שברו את הכלים"/ דרור אידר. ישראל היום. 5.2.2016
http://goo.gl/s03Chd

56. קדמוניות היהודים/ יוסף בן מתתיהו. תרגום: אברהם שליט. ספר שנים עשר. הוצאת מוסד ביאליק. 1963

57. "כדי לא להיות מדינת אפרטהייד"/ עמוס שוקן. הארץ. 27.6.2008
http://goo.gl/dywBxp

58. -*ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT
http://goo.gl/dGBc0r

59. האתר הרשמי של תנועת ה-BDS
/http://bdsmovement.net

60. התרגום נלקח מהאתר של מכון ראות 2013 http://goo.gl/OLQqWD

61. THE ELECTRONIC INTIFADA- https://goo.gl/RBULCH

62. אפרטהייד והעיתונות הישראלית/ פרספקטיבה 27.3.2012
http://goo.gl/ELndPA

63. BDS Movement- http://bdsmovement.net/activecamps/stu

64. Apartheid week-Events - http://apartheidweek.org/events

65. באתר: Mondoweiss -The War of Ideas in the Middle Eas
http://goo.gl/wjpG1l

66. Ahmed Moor...BDS is a long term project http://goo.gl/BCa2cR
[התרגום מדוח מכון ראות 2013]

67. "החרם יוצא מהבקבוק"/ אריאלה הפומן ידיעות אחרונות 11.2.2016
http://goo.gl/IK99gu

68. "מבוא לארגונים לא ממשלתיים: פעילות, מימון ותפקידם בקמפיין... נגד ישראל" http://goo.gl/GA1LFX

69. "שתולים 2015"/ תנועת אם תרצו https://goo.gl/hQIkdD

70. "שאלות ותשובות"/ אתר הקרן החדשה
http://www.nif.org.il/about/faqs

71. ארגונים לא-ממשלתיים וסוגיית הבדואים בנגב בלוחמה הפוליטית נגד ישראל 1.11.2013 http://goo.gl/wx9ka4

72. הירחון האלקטרוני של עדאלה, גיליון מס' 92, אפריל 2012
http://goo.gl/nV5bOu

73. דוח האגודה לזכויות האזרח 1.10.11 http://goo.gl/IIiT6

74. "סרט עלילה"/ בן דרור ימיני. מעריב 29.11.2013 http://goo.gl/R8hwaF

75. ארגונים לא-ממשלתיים וסוגיית הבדואים בנגב בלוחמה הפוליטית נגד ישראל 1.11.2013 http://goo.gl/wx9ka4

76. עימותים אלימים בהפגנת הבדואים נגד ה"עקירה"/שי מכלוף. וואלה. 15.7.2013 http://goo.gl/mGm5Bg

77. "שיטת השמאל להבערת הנגב"/ עקיבא ביגמן. מידה 7.4.2014 http://goo.gl/Jdr1ml

78. השפעתם של ארגוני הקרן החדשה לישראל על דו"ח גולדסטון/ תנועת "אם תרצו" https://goo.gl/JnOopy

79. "הכונו לטרור מדיני"/אם תרצו. 1.11.14 https://goo.gl/Kp5s4I

80. "שתולים 2015"/אם תרצו. 1.12.15 https://goo.gl/G1sefk

81. ארגונים ישראליים בעלי מעמד מייעץ לאו"ם, נגד המדיניות של ישראל. 11.5.2015 https://goo.gl/K4qIuz

82. ארגונים ישראליים בעלי מעמד מייעץ לאו"ם, נגד המדיניות של ישראל. 11.5.2015 https://goo.gl/K4qIuz

83. "סיורים"/ שוברים שתיקה- http://goo.gl/eorr64

84. "משטר הכבישים האסורים בגדה - פרקטיקה של אפרטהייד" 9.8.2014 http://goo.gl/z16reN

85. מנכ"ל בצלם לראש הממשלה: שתיקתך מתירה הוצאה להורג ברחוב, 25.11.2015 http://goo.gl/iakfrx

86. גיליון עדאלה האלקטרוני, מס' 11, מרץ 2005 http://goo.gl/kBDz2o

87. "מסורבים", רופאים לזכויות אדם http://goo.gl/N7DjLi

88. "ענויים"/ המוקד להגנת הפרט http://goo.gl/M6szzL

89. Letter to Norwegian Pension Fund / Israeli Organizations http://goo.gl/63vk8G

90. בשל גדר ההפרדה: נורווגיה מושכת את השקעותיה מחברת "אלביט מערכות"- http://goo.gl/gYUQdS

91. Team-Human Rights and International Humanitarian Law Secretariat- http://goo.gl/Kj2eK0

92. Approval of 20 Projects in Support of Human Rights in the oPt: - http://goo.gl/ubzjmt

93. אודות עיר עמים- http://goo.gl/3cx1mb

94. European Endowment for Democracy - https://goo.gl/axsV02

95. "שתיקת הכבשים אל מול רעיון הטרנספר"- עיר עמים http://goo.gl/uuXUvi

96. "מסילואן להר הבית"/ עמק שווה http://goo.gl/9cLFR0

97. "ירושלים המזרחית - עובדות ונתונים"/ האגודה לזכויות האזרח- http://goo.gl/1DK7B5

98. "התנגדות לתוכנית כביש הטבעת המזרחי בירושלים..."/עדאלה http://goo.gl/Q6Rf6o

99. "הריסת בתים עונשית"/ המוקד להגנת הפרט- http://goo.gl/Dxn52k

100. "ירושלים המזרחית"/ המוקד להגנת הפרט- http://goo.gl/RREZaN

101. "שלילת תושבות בטענה להפרת אמונים מהווה אקט ענישתי קיצוני" http://goo.gl/KPfu2Z

102. "משפחתו של פאדי עלון פנתה למח"ש בדרישה לחקור את השוטרים שירו בו למוות" http://goo.gl/lhg2JX

103. "זכויות אסירים וצדק בפלילים" http://goo.gl/QnF996

104. דוח מחסום ווטש בבקעת הירדן/ עמוס גבירץ ודפנה בנאי 16.8.15 http://goo.gl/pHIuGX

105. הבוץ הגנוב של חברת אהבה/ מי מרוויח מהכיבוש http://goo.gl/fMHT3m

106. Whoprofits: MEKOROT'S INVOLVEMENT IN THE ISRAELI OCCUPATION- http://goo.gl/6pMYFH

107. "נישול וניצול: מדיניות ישראל באזור בקעת הירדן וצפון ים המלח"/ בצלם http://goo.gl/2Gt3CV

108. "פעולה אחת ביום - מאבק לזכות הגישה לאדמות וכבוד האדם, גם לפלסטינים" http://goo.gl/NIv4rq

109. מענקי ליבה הקרן החדשה לישראל http://nif.org.il/organizations

110. מבקשי מקלט בישראל/ א.ס.ף http://goo.gl/KusL5e

111. "באין רצון חופשי"/ א.ס.ף ו"המוקד לפליטים ולמהגרים" http://goo.gl/kP0vRL

112. "רק בשל ההסתה האילתים מתנגדים לפליטים" my-net אילת http://goo.gl/zouenJ

113. "הכיס השמאלי של המסתננים/ ישראל היום 9.1.2014 http://goo.gl/MWOcbS

114. מאתר הקרן החדשה לישראל - המרכז לקידום פליטים אפריקאים
http://goo.gl/77JvNI

115. "מנהיג המסתננים מבקר את ישראל"/גדעון דוקוב מקור ראשון 24.7.2015
http://goo.gl/6UIEJs

116. "אילו ארגונים מסייעים במימון מחאת מבקשי המקלט?" דנה פולק וואלה 9.1.2014 http://goo.gl/kgrJ98

117. "צריך להשוות: ניצולי שואה יצעדו נגד הגירוש"/ אתר הקרן החדשה 28.7.2012
http://goo.gl/XW2uUA

118. "פלסטינים בישראל - מאבקו של המיעוט הערבי במדינה היהודית"/ דן שיפטן. כנרת זמורה-ביתן. 2011

119. שם, שם.

120. "ועדת המעקב תשתתף בכנס "BDS/ ישי פרידמן. מידה 24.2.2015
http://goo.gl/qMXLrH

121. "החזון העתידי לערבים הפלסטינים בישראל" http://goo.gl/Vj0nzS

122. "הצהרת חיפה"- הנוסח המלא/ מגזין הכיבוש http://goo.gl/dpsWTI

123. "סנגור בינלאומי - למה?"- אתר עדאלה http://goo.gl/m3uPnY

124. פעילות s'NGO נגד חיילי צה"ל, עיקרון השוויון בנטל ובעד בדלנות המיעוט הערבי https://goo.gl/BwIA5G

125. "מי אנחנו"/ זוכרות http://zochrot.org/he/content/17

126. "השתלמויות אנשי חינוך"/ זוכרות
http://zochrot.org/he/keyword/45326

127. "סיורים לקהל הרחב בעקבות הנכבה הפלסטינית"/זוכרות-
http://goo.gl/Phh8lQ

128. "מִגְלוּת למולדת: ספינת שיבה ליאפא וסיור בעג'מי"/זוכרות-
http://goo.gl/FWL09F

129. פסטיבל הסרטים 48 מ"מ/ זוכרות- http://goo.gl/GSq0jG

130. "איך אומרים עֲוִדָה בעברית?"/ זוכרות- http://goo.gl/fFd0ST

131. Zochrot and BADIL bring Nakba to U.S. audience-
http://goo.gl/OWOxWK

132. "ישראלים שמאחורי "שבוע האפרטהייד"/יאיר אלטמן, ישראל היום 16.3.2016
http://goo.gl/lg2X3K

133. iNakba App von Zochrot- http://goo.gl/c5clJg

134. "האיחוד האירופי העביר כסף ל"בצלם" למאבק בחוק "סימון העמותות"/ וואלה. 11.1.2016 http://goo.gl/ncMyl4

135. "בגנות ההשתקה"/ בן דרור ימיני. ידיעות אחרונות 6.2.2016
http://goo.gl/WrzPXs

136. המועצה הציבורית/ בצלם http://goo.gl/V7eOfB

137. המועצה הציבורית/ יש דין https://goo.gl/q6ilxQ

138. חברי המועצה הבין לאומית - ישראל (2013)/ הקרן החדשה לישראל http://goo.gl/r9N3VF

139. "השתולים מהר חברון"/ מאקו 7.1.2016 http://goo.gl/53Ij3j

140. "למה שוברים שתיקה שילמו לעזרא נאווי?"/ עופר חדד מאקו 11.1.2016
http://goo.gl/gsGZDd

141. "לא אקטואלי - השורה של עדי ארבל."/ עדי ארבל, מקור ראשון. 20.3.2016
http://goo.gl/vQD2QP

142. "הכיבוש חדר לבית הספר לקצינים"/יולי נובק. וואלה. 7.12.2014
http://goo.gl/vXpVye

143. "על זאת - נתן אלתרמן" / יעל רימר, אתר עלמ"ה 3.5.2012
http://goo.gl/Frqs6Z

144. "שלום עכשיו - מי אנחנו?" אתר שלום עכשיו-
http://goo.gl/6UKe4X

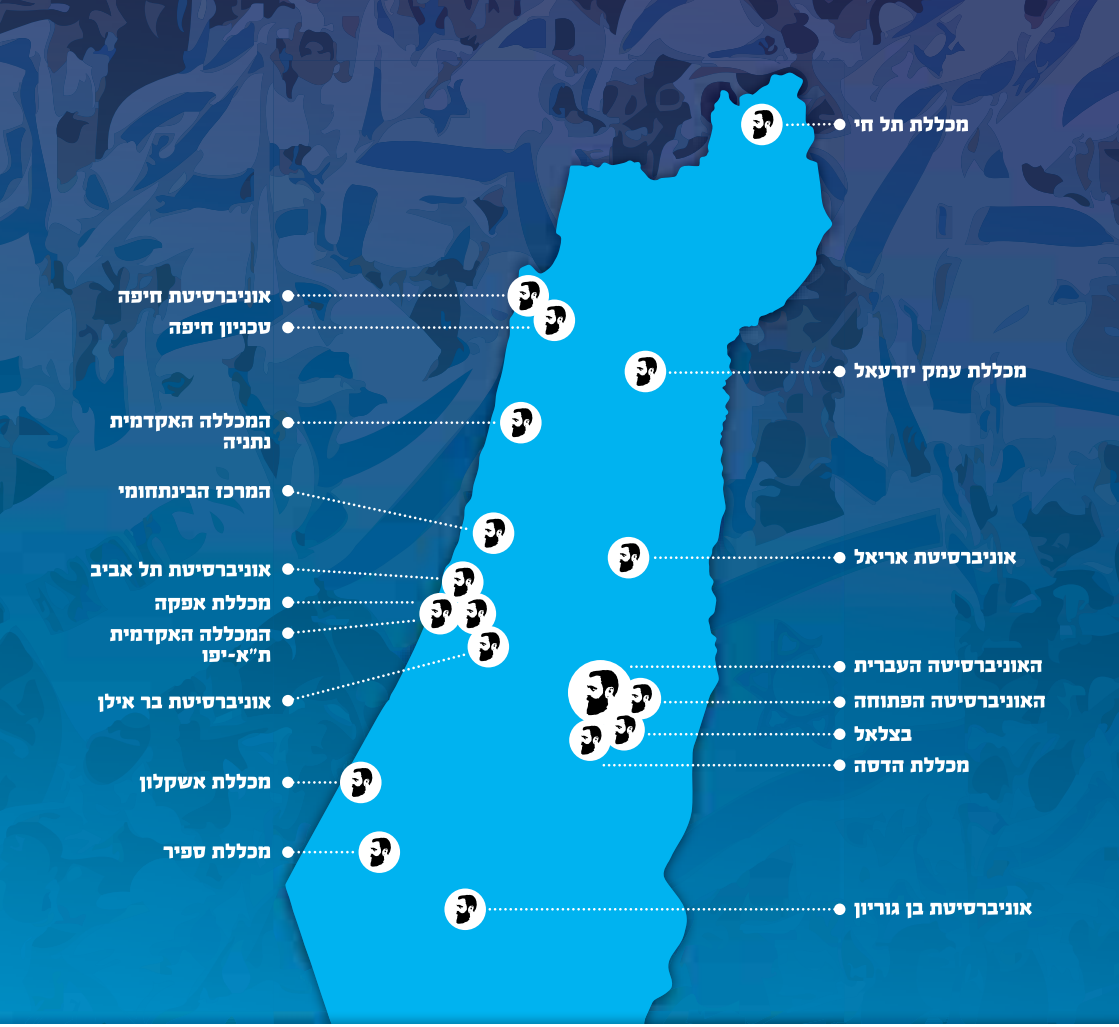
145. "החדרנו את הקול הנשי לשיח הציבורי"/ מיה בן גל 22.5.2005
http://goo.gl/07mDEi

146. "אגף המשימות הוביל את המאבק לשחרור גלעד"/ארנון לפיד. My-net 26.10.2011 http://goo.gl/iTWCUs

147. "מדד אלימות לאומי 2014", דוח המשרד לביטחון פנים.
http://goo.gl/cc2PoU

148. "הישראלים מאושרים, ויש להם את כל הסיבות הטובות"/בעז לוי. מידה. 22.3.2016 http://goo.gl/hZgiR6

149. "מספר המהגרים מישראל מהנמוכים ב-OECD"/ ליאור דטל. 1.10.2013
http://goo.gl/1g7dLp

אם תרצו

בונים חברה ציונית

תנועת "אם תרצו" היא תנועת מרכז חוץ-פרלמנטרית, הפועלת לחיזוק ערכי הציונות בישראל, להתחדשות השיח, ההגות והאידיאולוגיה הציונית, להבטחת עתידם של העם היהודי ומדינת ישראל ולקידום החברה הישראלית אל מול האתגרים שבפניה.

WWW.IMTI.ORG.IL